

ABSTRACTS

Abstracts are given in alphabetical order by the first name

**

Intellectual Problems in the Turkic World and Social Sciences

Türk Dünyasında Düşünce Sorunları ve Sosyal Bilimler

Dr. Abulfez Süleymanov
Azerbaijan Academy of Sciences
Institute of Philosophy, Sociology and Law
Baku, AZERBAIJAN

asuleymanov@yahoo.com

Özet

Türk Dünyasında “düşünce sorunları” aslında yapay sorunlardır. Bu yapaylık söz konusu sorunların kökenden değil, dış etkenlerden kaynaklanmasında yatmaktadır. Bu da, son 2-3 asırlık dönemde Türk toplumlarının yoğun biçimde modernist ve Avropai unsurların baskısı altında kalmasından ireli gelmektedir. Bu etkiler ve tesirler yerine göre işgal, sömürge, göç ettirme, idari, siyasi, yenileşme adı altında yabancılaşma gibi farklı biçimlerde kendini göstermiştir. Bu etkilerin olumlu tesirler olduğu gibi, onarılması güç olumsuzlukları da az olmamıştır. Makalede Türk Dünyası mevcut düşünce sorunlarını aşmak için son dönemlerde özellikle sosyal bilimler alanında yapılan çalışmalar ele alınmakta, bu çalışmaların olumlu bir örneği gibi Türk Dünyası Sosyologlar Birliğinin faaliyetlerinden bahsedilmektedir. Türk Dünyasında ortak bir düşünce anlayışının oluşturulması için sorunların tespiti, çözümü, bununla birlikte sadece sorunların değil aynı zamanda; mevcut küresel dinamikler etkisiyle baş gösteren değişim ve dönüşümün tarihsel temelli yeni Türk kültürel çevresinin teşekkülünde etkin olarak kullanılması için yöntem ve tekniklerinde geliştirilmesi zorunluğu dile getirilmektedir.

**

A Comparison of Turkish and Indonesian Educational Systems from Economic and Political Perspectives

Endonezya ile Türk Eğitim Sistemlerinin Siyasi ve Ekonomik Açından Karşılaştırılması

Dr. Ahmet GÜL
Ministry of Education
Ankara, TURKEY

a.gul48@mynet.com

Özet

Endonezya’da başkanlık sistemine dayalı, cumhûriyet rejimi vardır. Parlamento, 460 üyeli Millet Meclisi’nden meydana gelmektedir. 1967’ye kadar ülkeyi Ahmed Sukarno başkanlığındaki hükümet yönetti, bundan sonra da Suharto başkanlığa geçti. Ülke idarî bakımdan 21 bölgeye ayrılmıştır. Ekonomi tarıma dayalıdır. Fakat bağımsızlığına kavuştuğundan beri sanâyi, mâdencilik ve ticârette çok önemli ilerlemeler kaydedilmiş ve

bu ilerlemeler devam etmektedir. Topraklarının ancak % 7,5'u ekilebilir durumdadır. Ülkenin üçte ikisinin ormanlık olması ekonomiye orman ürünlerinin katkısını arttırmaktadır. Orman ürünlerinde dünyâ ülkeleri arasında ikinci sırayı almaktadır. Kerestesi değerli olan abanoz ve hint meşesi ağaçları, kauçuk ormanlarından elde edilen kauçuk, kına ağacı kabuklarından elde edilen kinin ülke ekonomisine büyük katkısı bulunan orman ürünleridir. Türkiye'de eğitim; adalet, güvenlik ve sağlık gibi devletin temel işlevlerinden birisi olup devletin denetimi ve gözetimi altında yapılmaktadır. Millî Eğitim Bakanlığı merkez teşkilâtı, taşra ve yurtdışı teşkilâtları eğitim hizmetlerinin sunumunda önemli görevler üstlenmektedirler. Eğitim hakkı, T.C Anayasası ile güvence altına alınmış; eğitimin tür ve kademelerini ve işleyişe dönük esasları düzenleyen mevzuatla Türk Eğitim Sistemi bugünkü yapısını kurmuştur. Türk Millî Eğitim Sisteminin genel çerçevesi, 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu ile belirlenmiştir. Bu çalışmamızda her iki ülkenin eğitim sistemleri siyasi ve ekonomik yapı dikate alınarak karşılaştırılacaktır.

**

A Comparison and Analysis of the Gild System with Total Quality Control

Ahilik Teşkilatının Toplam Kalite Yönetimiyle Karşılaştırılması ve Analizi

Ahmet TAŞKIN
Fatih University
Istanbul, TURKEY

ataskin@fatih.edu.tr

Özet

Ahilik kurumu Amerika'dan Japonya'ya kadar bir çok ülkeye kültürel ve ekonomik yönden model olmuş son derece seviyeli, itibarlı ve üretken bir sivil toplum kuruluşudur. Anlam olarak "kardeşim" anlamına gelen "AHİ" kelimesi arapça kökenli olup türkçeye de aynı şekilde geçmiştir. Bazı eserlerde "Akı" olarak kullanılsa da genel olarak "AHİ, AHİ TEŞKİLATI" veya "AHİLİK" olarak kullanılmaktadır. Ahilik teşkilatı sanat, yetenek ve vazife sahibi kişilerden oluşmuştur. Ahilik anlayışında fertlerin; yaptığı işi en iyi şekilde yapması, her işi sıfır hata ile ve sanatkarca yapması, işini severek, isteyerek yapıp nefislerini terbiye etmesi, insanlara karşı derin bir saygı besleyerek kimseyi incitmeden ve hakkına girmeden çalışması, sürekli eğitim ve öğretimle cehalete ve fakirliğe karşı savaş açması, diğergamlık ve sevgi hissiyle halka hizmet etmeye çalışması gerekmektedir. Ahilik teşkilatında kurallar hayatın her alanında ve aşamasında sürekli geliştirilerek uygulanır. Yamaklık, çıraklık, kalfalık, ustalık gibi gençlikten itibaren sürekli gelişerek kişilerin öğrenme ve öğretme süreci canlı tutulur. Temel ilke üye olan herkesin eşit ve kardeş olduğudur. Ayrıca saygı, sevgi ve hürmet her zaman üyeler arasında iletişimin vazgeçilmez unsurudur. Kısaca, ahlak, akıl, bilim, adalet, iman ve üretimin birlikte icralarının en güzel örneğidir. Toplam Kalite Yönetimi de; 1945 yılından beri japonya'da uygulanan buradan da tüm dünyaya yayılan çok önemli bir kalite yönetim sistemidir. Toplam kalite yönetimi uygulamaları kurumlarla sınırlı olup toplumun geneline maledilememiştir. Gönüllükten çok kurumsal yaptırımlar sözkonusudur. Sadece üretim, kalite verimlilik ve kazanca odaklanmıştır. Toplam kalite yönetimi son yarım asra damgasını vuran çok önemli bir yönetim şeklidir. Topluma hatasız üretimle saygı gösterilmesi anlayışı, kalite çemberleriyle de çalışanların daha samimi ortamlarda beyin fırtınasıyla daha üretken olabileceği inancı hakimdir. Toplumun

şekillenmesinde çocukların ve gençlerin önemi büyüktür. onların ahlaklı, çalışkan ve saygın bireyler olması için temel ahlaki değerler çerçevesinde eğitilmeleri, yeteneklerini sanata dönüştürebilecekleri ortamların oluşturulması ve kaliteyi hayatlarına esas almaları gerekmektedir.

**

Spiritual Values of the Asian Community

Orta Asya Halklarının Manevi Değerleri

Dr. Akjarkın ABUOVA
Süleyman Demirel University
Almatı, KAZAKSTAN
akabuova@gmail.com

Özet

İlmin amacı, genel olarak toplumun maddi ve manevi değerlerini çağın isteğine göre yetiştirmek ve geliştirmektir. Dil ve kültür manevi bir değerdir, ama günümüzdeki istatistiğe göre yaşamımızın 60-65 % manevi değerler, 30-35 % ise maddi değer oluşturmaktadır. Öyleyse dilin ve kültürün sayesinde Orta Asya milletlerin manevi değerleri araştırılmalıdır. Son zamanları Orta Asya ülkelerinde sosyal bilimleri alanında araştırma yapan bilimadamları günümüzdeki olaylar ile tarihi olaylar arasındaki bağlarını bulmaya çalışmaktadır. Çünkü her sorunun çıkış tarihine bakarak onun çözüm yolu da bulunmaktadır. Bugünlerde bu konu üzerinde Kazakistan'da cumhurbaşkanımız Nursultan Nazarbayev'in desteğiyle yürütülmekte olan "Medeni Mura (Kültür Mirası)" projesi çalışılmaktadır. N.Nazarbayev "Kültür Mirası" hakkında şöyle diyor: "Kültür, milletin yüzü, manevi yapısı, canı, düşüncesi ve şuurudur. Uygur millet, ilk önce, tarihiyle, kültürüyle, halkı seven büyükleriyle, Dünya kültür bankasına katan azlı çoklu payıyla gurur duyar. Böylece, sadece kendisinin milli öz kültürü sayesinde dünyaya tanılır." Asya milletlerine ortak olan eski anıtlarımız ve günümüze kadar ulaşmakta olan edebî yadigârlarımız sayesinde tarihî, kültürel ve dil bakımından müşterek yönlerimizi bulmalıyız. Her yıl düzenlenen ICAPA (Uluslararası Asya Felsefe Birliği) konferansı böyle tarihî ve kültürel geleneklerin araştırma alanının gelişmesi, Doğu ve Batı ülkeler arasındaki bağlantıların sağlanması sayesinde büyük bir manevi köprü oluşturulmaktadır.

**

On The Philosophical Aspects of the Problem of Civil Religion in Turkey and Indonesia

Assist. Prof. Dr. Ali Çaksu
Fatih University
Istanbul, TURKEY

alicaksu@yahoo.com

Abstract

The debate over the problem of civil religion (which may roughly be understood as the "religion" of a political system) is on the agenda for the last few decades. The proponents of the concept suggest that political systems (including secular ones) have a theology of their own which are above established, traditional religions like Judaism, Christianity,

Islam, Hinduism and Buddhism. Thus, modern civil religions are in practice superior and prior to the latter. In the modern world, usually nationalisms provide the fundamentals of civil religions, as they are often based on a conception of a sacred land (homeland) for the sake of which citizens are ready to “sacrifice” themselves. In fact, citizens are somehow a “chosen people” and the sacred symbol of that religion is the national flag. Civil religions are dominant in all political systems, although they often make use of traditional religions as need arises. They exploit some of their conceptions and terminology like “martyrdom”, “holy land”, “chosen people”, “salvation” and “sacrifice”. The same features can be found in some other ideologies like Communism and Socialism as well. The issue of civil religion has been widely discussed, especially in the USA and primarily in the field of sociology, but also in politics, international relations and religion. The discussions has later been applied to other lands in Europe as well as some Asian countries like Japan, Israel and Malaysia. In my paper, I would like to discuss the basic tenets of civil religions in modern Turkey and Indonesia where ideologies of Kemalism and Pancha Sila respectively provide the main characteristics of those religions. My article will firstly dwell on philosophical roots of the civil religion (which are often ignored), and then proceed to its practical manifestations and consequences. Then, various aspects of civil religion in Turkey and Indonesia will be mentioned. Finally, I will present some observations and future prospects on this important issue.

**

Religious Tolerance (Tolerance in Islam)

Dr. Ali ÜNSAL
State Islamic University Syarif Hidayatullah
Jakarta, INDONESIA

aliunsal5@hotmail.com

Abstract

Since the inception of human life in earth, Religion is the oldest and the most important phenomenon that human beings have ever encountered in their lives. According to the teachings of Islamic religion as it is not a norm nor contextualizations of human minds, was never born by the forces of circumstances, rather it conveys purpose full divine principles from the Supreme Creator. These are brought by Messengers who first acted upon to implement the provisions of divine messages in their lives, and become role models to mankind in enlightening people and to showing them the righteous way. The importance of religion for individuals and for society is unquestionable. There is nothing else as powerful for putting sanction on human as religion. While Religion organizes and disciplines the lives of individuals, it assures to establish a structure for a social life in the most healthy way. Religion endorses human happiness both in the earth and hereafter. In this regards, it brings some lifelong principles and rules which are to lead humans to peace and happiness. Tolerance, as also an important principle of religion helps to ensure that a social harmony is established and sustained. Particularly Islam, promotes tolerance and empathy towards other in its teachings in a powerful way. Allah has many names: “Rahmân-the Most Merciful”, “Rahîm-the Most Compassionate”, “Ġafûr-the Most Forgiving”, “Afuw-the Most Gracious”, and “Settâr-Covering mistakes of His servants”. He calls introduces Himself to mankind with these names. As He is the Most Merciful, Most Compassionate, Most Forgiving, Most Gracious, Covering shames, and tolerant for His servants, He also wants His slaves treat each other in the same

manner. Qur'an, in many verses, actually emphasizes the importance of being tolerant in social life. Prophet Muhammed, who lived an exemplary life according Qur'an, not only had a compassion for his companions, but also he had forgiven his enemies even after their most vicious act. He always had an open hearth even for those who touched him and his friends near to death, and furthermore, without any precondition, he had embraced and forgiven those people who killed his lovely uncle Hamza. After him, his sahabe (companions) followed same principles and became heroes of tolerance. Then, particularly later in Seljuks and Ottoman times many good examples of tolerance have been demonstrated among different religions and ethnicities that can help shed some powerful lights on our modern times. The past practices are profound examples for us today. As with every issues in social life, tolerance must also have a balance and certain limits when interacting with others. Infinite tolerance without purpose and boundaries can damage the integrity of indulgence and may yield a social corruption. Admittedly for this reason, Islam has set limits on being to tolerant. In Islam, tolerance is essential if it does not harm basic elements of social life such as religion, life, goods, mind, and the generation that are key elements such as should have protected is essential. Because, Islam aim to protect these significant elements for the humans' favor. If tolerance is exhibited with this principle it will make happy humankind in quite enough.

**

The New World Civilization in Unity: Prospects and Plan of Action

Prof. Dr. Alparslan AÇIKGENÇ
Fatih University
Istanbul, TURKEY

acikgenc@gmail.com

Abstract

The world needs a peaceful co-existence more than any period of past human history. Humanity gained much experience from its past history. We cannot ignore what our history went through for centuries. We are now mature and intellectually grown up out of our past mistakes. This paper is an attempt to summarize most of human experience in the past but with brief statements. I shall attempt to draw lessons from our past experiences. Then, we shall attempt to see if it would be possible for sociologists, philosophers and psychologists to draw a plan of action for a world community in unison.

**

Islam in Cambodia Cham Religious Learning Groups and their Contribution to Civil Society

Prof. Dr. Andi Faisal Bakti
Syarif Hidayatullah State Islamic University
Jakarta, Indonesia

abakti@hotmail.com

Abstract

A desire to achieve civil society is very much present in Cambodia, although the actors involved are not yet quite debating directly. Instead, they express their willingness to achieve a civil society by either criticizing others or through self criticism, and their efforts to realize a stable country. Thus, the question we are trying to answer is: How do

Cham Islamic religious study groups contribute to or promote civil society in Phnom Penh, Cambodia? In other words, how do their discourses reflect on or relate to the spheres of civil society in Phnom Penh and its surroundings? This is reflected in their discourse about what the ideal behavior of a citizen should be. These actors express their ideas on how to improve the social condition of the Muslims in Cambodia. Each sphere of civil society (state, market, public, and private/individuals) is very critical of the others once a problem arises and each encourages the others to perform justly and accountably. Each admits its shortcomings and each has a project to realize. The Mufti (President of the Cambodian Muslims) plays a focal point of both criticizing others and being criticized by others.

**

The Role of the Elderly as “Social Capital” in Social Transformation

Toplumsal Dönüşümde “Sosyal Sermaye” Olarak Yaşlıların Rolü

Assis. Prof. Dr. Ayşe CANATAN
Gazi University
Ankara, TURKEY

canatan@gazi.edu.tr

Özet

Toplumsal yaşamın değişme potansiyeli ve değişimin hızının neredeyse teknolojik ilerleme ile paralellik gösterdiği günümüz toplumunda nüfus içindeki oranları tüm dünyada giderek artan yaşlıların durumu ihtiyaçları ve toplumsal katkıları sorgulanmaktadır. Henüz yeterli sosyal politikaların ve gündelik sosyal alanların bulunmadığı toplumlarda yaşlı olmak sorundur. Yaşamdan geri çekilme ve rolsüzlük teorileri gibi toplumsal hayatta yaşlıların toplumsal önemini azaltıcı yaklaşımlar ise bu sorunun teorik anlatımıdır. Bu yaklaşımlar yerine yaşam boyu gelişme ve öğrenme yaklaşımı çerçevesinde yaşlılar toplumların kendilerini yenileyerek sürdürme potansiyeline önemli bir katkı sağlayabilecek sosyal sermayeleridir. Sosyal sermaye terim olarak toplumun kolay açıklanamayan kaynaklarını, ortak değerleri ve günlük yaşamdan bunların üzerine inşa ettiğimiz güven gibi olguları kavramsallaştırmanın bir yoludur. Gündelik hayata ait özelliklerin hızlı değişme sürecinde dönüşümünün gerçekleştirilmesi toplumsal farklılıkların ve benzerliklerin aktarımındaki güçlüklerin azaltılmasında sosyal sermaye olarak yaşlılar birikimleri, kazançları ve kayıpları ile sosyal ilişki ağlarında önemli bir model durumundadır. Özellikle toplumsal değerlerin, çeşitli becerilerin, kurumsal geleneklerin sürdürülmesinde ve kısaca toplumsal sürdürülebilirliğin artırılmasında yaşlıların aracı, kaynaştırıcı, öğretici, hatırlatıcı ve “bir bilen” rolü önemlidir. Bu çalışmada sosyal sermaye olarak yaşlılar ele alınmıştır.

**

**Madina/City, Civilization and the Islamic Civilization
From Madina/City to *Madaniyya*/Civilization**

Assoc. Prof. Dr. Bayram Ali ÇETİNKAYA
Eskisehir Osman Gazi University
Eskisehir, TURKEY

bacetinkaya@hotmail.com

Abstract

The virtuous tawhid civilization which had been borned in “Madina” have progressed and attained to the summit of its development, and presented the justice, peace and love to all the humanity. By the universal construction, the earth with a long history have reached the possibility of living the peace and tranquil that the Islamic Civilization had granted.

**

Changing and Enduring Values in Asia within Space-Time and Human Spectrum

**Mekan, Zaman ve İnsan Denkleminde Asya’da Değişen ve
Değişmeyen Parametreler**

Assist. Prof. Dr. Bekir GÜNAY
Kocaeli University
İzmit, TURKEY

begunay@yahoo.com

Özet

Asya kimi uluslararası teoricienlere göre dünyanın ana kıtası, kimilerine göre ise “Dünyanın Kalp merkezi” olarak değerlendirilmektedir. Bu tebliğde bölgenin zaman mekan ve insan denklemlerinin geleceğe yönelik yapılan stratejileri ve siyasi yapılaraya olan etkileri analiz etmeye çalışılacaktır. Çin, Hindistan, ve Orta Asya topluluklarının mekanda (Asya da) bıraktıkları izler takip edilerek medeniyet havzalarının oluşumları tarih okumaları ekseninde değerlendirilerek günümüzde siyasi oluşumlara olan yansımaları ortaya konup gelecek izdüşümleri yakalanmak hedeflerden birisidir. Analizde Mekan insan ve zamanın ana çarpan olduğu tezinden hareketle bunların iç ve dış çarpanlarla olan münasebetleri (bölgenin batılılarla işgali oluşturulmaya çalışılan yeni düzen arayışlarının bölgedeki yansımaları) ortaya konulacaktır. Tebliğin ana sorusu XXI.yüzyılda Asya’nın davranış kalıplarını belirleyip dünyanın yeni güç merkezi olabilir mi sorusuna cevap bulmaktır.

**

The Condition of the Minorities during the Passage from the Ottoman Period to the Republican Era

Osmanlı'dan Cumhuriyete Geçişte Azınlıkların Durumu

Assist Prof. Dr. Cafer ULU
Fatih University
Istanbul, TURKEY
ulu@fatih.edu.tr

Özet

Osmanlı Devleti'nin kuruluşundan yıkılışına kadar gayr-i müslimler Osmanlı ülkesinde her zaman yer bulmuşlardır. Günlük yaşamlarında, devletle olan ilişkilerinde, dinî eğitimlerinde kendilerine verilen haklar bakımından dönemin diğer devletlerinde verilmeyen haklara sahip olmuşlardır. Osmanlı Devleti bu hakları verirken belli örfi ve dini temelere dayandırarak yapmıştır. Bu uygulamaların bir bölümü yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nde de devam etmiştir. Tebliğde, Osmanlı son döneminde azınlıkların durumu ve Cumhuriyet döneminde bu statülerinde yaşanan değişimler ele alınacaktır. İmparatorluktan milli ve üniter hale geçişte yaşanan değişimler de irdelenecektir.

**

Alliance of Civilizations for Human Rights and World Community

Prof. Dr. CHOI Woo-Won
Pusan National University, Busan, KOREA
choiww@pusan.ac.kr

Abstract

The notions of human rights and World Community are inseparably related. It is on the mutual trust that we can construct World Community, so it is quite natural that the respect of human rights is the basic condition of the participant countries. The World Community is aiming at making a peaceful global village where the lives of people are mutually encouraged and the diverse merits of different civilizations are shared together. The true human welfare should imply in its concept the harmony between all existences. In the history of the world, we can see the irresistible current moving towards the realization of human rights and World Community. Even if we accept this affirmative development of history in the long run, we should be always alert to the dangers and traps on the road. There have been many cases of frustration and reversion by strong counteractions or self-deceptions. In the actual situation of his age, humanity has been always at the crossroads. It is the duty of philosophy and history to shed light on the situation and present a direction.

**

Ecological Conception in Mawlana Rumi and Other Asian Religions

Mevlana'da ve Asya Dinlerinde Ekolojik Anlayış

Prof. Dr. Cihan OKUYUCU
Fatih University
Istanbul, TURKEY

okuyucu@fatih.edu.tr

Özet

Günümüzde insanlığın önündeki en büyük ortak problemlerden biri ekolojik dengelerin hızla bozulmasıdır. Toynbee, Izutsu ile yaptığı uzun mülakatlarını kitaplaştırdığı Yaşamı Seçin isimli eserinde ekolojiye saygı bakımından üç ilahi dinle Asya dinlerini mukayese eder. Ona göre ilahi dinlerin insanı merkeze alan ve onu diğer canlılara üstün tutan anlayışları ekoloji önündeki en büyük risktir. Çünkü dinden aldığı bu yetkiyle dünya nimetlerini oburca tüketen ve diğer canlılara karşı bir mesuliyet hissetmeyen insan ekolojiyi tahrip etmektedir.. Buna mukabil insanı evrensel karmanın eşit bir parçası kabul eden Asya dinleri çevre saygısını zaruri olarak beraberinde taşır. Toynbee'nin üç ilahi din için genelleştirdiği bu prensiplerin testten geçirilmesi gerekir. Bilhassa İslamın Tasavvufi yorumunda Asya dinlerinin tabiat saygısına benzer bir tavır söz konusudur.. İslamın tenzih anlayışı yaratan ile yaratılanı varlık olarak ayırırken eserde müessiri gören tasavvuf bu mesafeyi daraltır ve tabiatın insan lehine istismarına karşı bütün varlığı bir koruma halesi altına alır. Bu tebliğde İslam Tasavvufunun en bilinen ismi ve en beliş dili olarak Mevlananın ekoloji karşısındaki fikirlerini ve bu fikirlerin Asya dinlerindeki anlayışla mukayesesini amaçlıyoruz.

**

The Great Thinkers of the Kazakh Steps: Sheshen-Beys

Assist. Prof. Dr. Damira Ibragim
Fatih University
Istanbul, TURKEY

dibragim@fatih.edu.tr

Abstract

One of the touchstones of Kazakh literature and culture is şeşen-biys. Sheshen-biys are the guys who advise and preach according to the needs of people, endowed with wide knowledge about literature, culture, politics etc. The word "sheshen" also means witty person, public speaker, good at making quick replies, master of rhetoric in Kazakh culture. Şeşen-biys are the carrier and protector of our precious cultural inheritance which came from the deepnesses of history and strained from mine sifters. They are called as "steppe philosophers." It is possible to say that diamond remarks thrown away from their mouths are reflection of Kazakh national feelings, atlas of national thought and interpreter of national soul. They are also chief advisers of khans and sultans. They play important roles in destiny of a country and people, with their sharp expressions and definite decisions. "Sheshen-biy"s have left inerasable trace in Kazakh cultural history with their decisions, poems and wits. The subject matter of the most of the works descended from them is human life from birth to death, characteristic of human in every

age, periods of life, temporariness of world life, being predestined of death for human, methods to make transitory life the means of eternal happiness. In this notification, şeşen-biys' wide scope of thinking, their advices, warnings and decisions in esoteric language will be explained with examples according to language philosophy.

**

The Reform Introduced to the Law of War by Muhammad as a Peace Prophet

Hz. Muhammed'in (S.A.S.) Barış Peygamberi Olarak Savaş Hukukuna Getirdiği Yenilikler

Prof. Dr. Davut AYDÜZ
Sakarya University
Adapazarı, TURKEY

davutayduz@yahoo.com

Özet

Hz. Muhammed'in (s.a.s.) savaş komutanlığı dünya tarihindeki diğer komutanlarla mukayese edilemez. Çünkü O, rahmet peygamberidir. Savaşta komutanlığında bile rahmet peygamberi olduğunu göstermiş, düşman tarafını öldürmek ve imha etmek için değil, onların hem kendilerinin hem de kıyamete kadar gelen nesillerinin ihyası için gayret göstermiş ve bu uğurda üstün bir savaş hukuku ve stratejisi ortaya koymuştur. İslam'da savaş, kan dökmek, toprak kazanmak, ganimet elde etmek için yapılmaz. İslam'da savaş genelde müdâfaa eksenlidir. Cihad, Allah ile insanlar arasındaki engelleri bertaraf ederek, onların Allah ile buluşmalarını sağlama ameliyesidir. Savaş büyük ve kutsal bir hareket olan cihadın bir parçasıdır. Ama kaynaklarda cihad bazen savaş yerine de kullanılır. Yani cihad, savaşı da içine alan bir harekettir. Ama savaş kelimeleri, cihadın ihtiva ettiği manayı tamamen kapsamaz. Cihad kıyamete kadar devam edecek olan bir harekettir; kesintisizdir. İslam'ın doğru anlaşılması, anlatılması, sevdirmesi için ortaya konulan her türlü gayret cihadın kapmasına girmektedir. Savaş ise gerektiğinde İslam düşmanları ile yapılan mücadelenin sadece bir kısmıdır. Hz. Peygamber (s.a.s.), her zaman barışa önem vermiştir. Hudeybiye barışı, O'nun hayatında büyük bir zaferdir. O yüce Peygamber, kendisine her türlü kötülüğü yapmış, hicrete mecbur etmiş Mekkelilere şefkatle davranmış, Mekke'yi kan dökmekten fethetmiştir. Halbuki isteseydi Mekkelilerin hepsini kılıçtan geçirebilirdi. Ama bunu yapmamıştır, çünkü O, rahmet peygamberidir. Hz. Muhammed'in (s.a.s.) yönettiği savaşlar, geçmişin ve günümüzün diğer birçok savaşı arasında en çarpıcı, en ileri ve en insanî olanıdır. Kendi konuşlandığı asker sayısının üç katı, hatta kimi zaman on iki katı ve daha fazla sayıda düşmanla savaşmış ve her zaman fiilen zafer kazanmıştır. O'nun devleti, küçük bir şehir devletiydi. Bu küçük devlet, ortalama olarak günde 274 mil karelik bir oranla genişlemiş ve on yıl süren çalışmadan sonra, son nefesini verdiği sırada 2 milyon kilometre kareden fazla bir alana yayılmıştı. Bu alan Rusya hariç, Avrupa büyüklüğünde ve o zaman üzerinde milyonlarca insanın yaşadığı bir alandır ve bu fethi, savaş alanında düşman saflarından sadece 250'ye yakın kişinin öldürülmesine mal olmuştur. Müslümanların kaybı, on yıllık bir dönemde ortalama ayda bir şehittir. Halbuki sadece İkinci Dünya Savaşında, 40 milyonu aşkın insan ölmüştür. Bu rakam içinde yaralanan, sakat kalan ve sonra ölenler yoktur. Rusya'da gayr-ı insanî bâtıl bir sistemin oturması için bir çırpıda yüz küsur milyon insan öldürülmüştür. Allah Resûlü'nün savaşlarıyla bugünkü savaşlarımız arasında adı dışında hiçbir ortak nokta yoktur.

**

The Similarity and Influence between Gujarati and Korean Lipi

Doo-Sang Cho
Pusan National University
Busan, KOREA

chods@pusan.ac.kr

Abstract

This study investigates into the similarities between Korean and Gujarati(Indian) scripts and their mutual influences. The Korean language uses alphabetic script, whereas Gujarati uses both syllabic and alphabetic scripts. However there have been many similarities noticed in their scripts of two languages. The two scripts are such as: Korean: ‘더디게’, ‘기러기’, ‘데리러’, Gujarati: [સ, ઓ ન, લ, બ, ય, મ]. There are the major reasons why the two scripts seem to be similar. In the first, there are many vowels in Gujarati which begin with /૨/ form such as [૨ૐ, ૨ી, ય, યા યૈ, યૌ, યૌ યૌ]. These forms are similar to Korean script such as [래, 러, 레]. In the second, there are many consonants which begin with /૨, ૨, ૨/ forms such as બ [kha], ય [ch], ૨ [ʈa], ધ [tha], ય [ya]. In the third, when vowels in Gujarati are combined with consonants, the resulting forms are very similar to the Korean such as [ગ, ય, ધ ય, બ, ય]. In short, there are many basic alphabet letters in Gujarati which begin with something like Korean /૨/ letter. We can also find the similarities about the grammar. There are no articles in Gujarati and Korean indicated in English by the definite article and indefinite article. The two languages had the same word order. We concluded that Korean script had close relation with Indian one. So King Sejong had many references from Indian script in making the Korean alphabet.

**

Max Weber and Asian Civilization

Prof. Dr. Ernest WOLF-GAZO
American University at Cairo
Cairo, EGYPT

wolfgazo@aucegypt.edu

Abstract

The following presentation explores the possibility of renewing and completing Max Weber’s project which he called “Economic Ethics of World Religions”. These were studies that he started at the beginning of the twenty-first century and whose results were published, partly at the time of his untimely death in 1920, partly posthumously by his wife Marianne Weber. The studies spanned an enormously rich aggregate of academic fields (some still in the early stages of professional development), such as cultural history, international law, economic history, religious traditions, political stratification, as well as philosophical aspects of specific cultural forms known in Weber’s time as “Kulturkreis”. His project of studying the effects of economic ethics and ethos upon the world religions encompassed Confucianism, Buddhism, Hinduism, Judaism, Christianity and Islam. Unfortunately, the publications on Christianity and Islam were left incomplete due to his untimely death. The independent studies on India and China that dealt with the Kulturkreis (cultural circle) of Confucianism, Buddhism and Hinduism had enormous influence in the field what became known as sociology of religion. However, his work

on Christianity, especially Protestantism, attained world fame with his monograph “The Protestant Ethic and the Spirit of Capitalism”, published 1904/05 (translated by Talcott Parsons in 1930). The subsequent volumes on India and China were published in the early 1920, but translated into English in the early 1950s. His work on Islam was published, despite the incomplete manuscript. Yet, even this study many scholars, especially in the social sciences, not the least in the West, found inspiration and inquisitiveness as to the fascinating topic, namely, how and to what extent does a specific economic ethos influence the sociological structure of religious cultural communities? Specifically, why did the economic ethos of modern capitalism exclusively shape Western Civilization in the form of Protestantism? Weber provided hypothesis in his famous “Protestant Ethic” monograph that is still, one century later, hotly debated not only among western scholars, but also on a global scale, as we can see with the numerous publications in the first decade of the twentieth century.

Our presentation will focus specifically on Asian Civilization that includes India, China, Korea, the Malay Peninsula, Indonesia, as well as Japan. From a Weberian point of view, we are focusing on Asia not on the political unit called nation state, but on the cultural community (Kulturkreis), especially of the interaction of economic forces and religious community life. This should be of great interest in the new century, since Asia in general, is appearing on the global stage of world history, to use a Hegelian metaphor, that is provoking many questions, still unanswered. What was the hidden secret of the economic upsurge of Japan, Korea, India, and China, and lately Indonesia, not to mention Malaysia? Normally, colonialism by western powers of the 19th century, is cited as being a culprit of inhibiting the social, political and economic development of countries that were duped “Third World”, or more politely, underdeveloped. Yet, surveying the general news reports and academic studies on the so-called developing countries, we find exclusively a focus on economics and politics. There are very few authentic studies on the social and economic impact of religious forces in Asian countries. There have been specialized studies made on religion, on technology, or aesthetics, of Asian civilization, but it was Max Weber who seriously investigated the subtle interplay, not to say dialectic, between economic ethos and religious communities, or members and followers of belief-systems. This presentation suggests that we are now, during the process of global communications possibility, in a position that we can start strategic researches for each Kulturkreis making up the panorama called Asian Civilization, to ask Weberian questions which Weber himself was not able to investigate empirically.

The disciplines that are included such a strategic research program would include comparative civilization, sociology of religion, historical sociology, political science, economic history, not to mention literature and local history. We also need to re-organize and re-arrange our categories of investigation that we inherited from the 19th century, such as Near East, Far East, or the Orient. Of course, the term Middle East is also not satisfactory, or South-East Asia, very limited in scope. By focusing on Kulturkreis (the specific cultural form or pattern of a given society) we can delineate more clearly the detailed structures, in its social science components and religious belief systems and its actors who shape the structures, forms, and system. Weber asked why Asia, specifically China and India, did not develop a modern rational middle-class capitalist society? What were the cultural inhibitors of a modern capitalist ethos within the local religious forces at work? These are controversial question, but they will give us a clue as to where to start our investigation. What was so special about the Protestant Ethic that was not present in Confucianism or Hinduism? How does local traditional law play out in interaction with international law, or, Islamic law? To what extent does the legitimate order reflect constitutional law, if at all, or traditions that shaped a particular society for centuries?

How does cultural transfer in ideas, goods, and people influence local structures? These are some of the questions that will promote a better understanding of the dynamics of globalization, not the least, to what extent economic development and dynamics is influenced by religious ethos, forces, ideas, and actors peculiar to a local region.

We suggest that we do not simply ape Max Weber or try to recapitulate his results. What is needed is to approach an understanding of the dynamics of Asian civilization, in a Weberian spirit and questioning catalogue, without falling into ideological Eurocentric or Orientalism talk and uncover the enormous developmental progress undergone by countries that encompass Asian Civilization within the last half-century.

**

Higher Education in Post-Soviet Central Asia; Search for New Identities

Prof. Dr. Golam MOSTAFA
The Kazakhstan Institute of Management, Economics and Strategic Research
Almaty 050010, Kazakhstan

gmostafa95@yahoo.com

Abstract

Five Central Asian nations emerged as independent states as a result of the collapse of the USSR in 1991. As post-Soviet states, they are faced with numerous difficulties and complicated issues and challenges in their state and nation-building process. As any independent state, the new Central Asian states aspire to reform the old education system and build and develop new ones reflecting their respective national, political and ideological goals and objectives. But the process has been extremely difficult and complicated because of the absence of a tradition of higher education during the pre-Soviet era (except Uzbekistan) and the legacy of a heavy-handed ideological, communist, “Russified” and “Sovietised” education system. Soviet Union built huge numbers of higher educational institutions and modernized and universalized the education system but the objective was to promote, expand and sustain communist ideology and Soviet rule in the region. Central Asian nations are now facing with numerous problems and difficulties in modernizing the old education system and creating new ones. Each country is trying to resolve this problem by taking various steps and measures and searching for new outlooks and identities.

**

Shakarim’s Worldview: Confluence of East and West

Dr. Gulnara YELEUKULOVA
Suleyman Demirel University
Almaty, KAZAKHSTAN

Prof. Dr. Kosherbay YELEUKUL
Eurasian University
Astana, KAZAKHSTAN

eleukulova@yahoo.com

Abstract

In the long history of nomadic culture of the Great Steppe there were beings who fitted the characteristic given by great Abay who wrote that “not every scientist was a sage, but every sage was a scientist”. Without reservation we could refer Shakarim to one of the sages of the Steppe. Deep knowledge of ancient Turkic culture, oral creative work of the Kazakhs, Eastern and Sufi traditions, Russian and via Russian Western European cultures

made the foundation of Shakarim's worldview. Shakarim realized that the fate of Kazakhs who lived on the crossroads of East and West was based on the synthesis of the Eastern and Western wisdom and those were not opposing forces but the poles between which Kazakh culture was sprouting. The main problem which he raised in his philosophical works was the problem of man. And here he continued the eastern philosophical tradition where man and his soul were studied under the relation "Man-God". He wrote: "To my mind, the basis for good life of man should be: honest work, conscious mind, and sincere heart. These three attributes should govern everything. Without them we can not attain peace and harmony in our hearts."¹ He thought of a man as of a moral being thinking on the meaning of the existence. Shakarim stressed the importance of the ethical categories like "ynsap", "rahym", "meyirim", "adal enbek", "taza zhurek", "adamshylyk", "ar", "yiat", "sabyr", "uzhdan". He developed his own teaching on conscience. And the apex of his work on conscience was his philosophical tractatus "The Three Truths". His ideas on the soul were very close to those of Leo Tolstoy who was called by Shakarim as his teacher. Both of them were sure that conscience is formed of the human intention to attain the truth. In "The Three Truths" he wrote that "the truth is perceived not by the eyes but by the eyes of reason". Philosophical-ethical views of Shakarim are becoming more demanded to be studied in the time of changing values at the dawn of Kazakh sovereignty.

**

The Role and Significance of Miracles in the Success of Prophets

Peygamberlerin Başarısında Mûcizelerin Yeri ve Önemi

Assoc. Prof. Dr. Halil İbrahim BULUT

Sakarya University

Adapazarı, TURKEY

hbulut@sakarya.edu.tr

Kur'an-ı Kerim, peygamberlik iddiasında bulunanların gerçekten Allah tarafından görevlendirilip görevlendirilmediklerinin tespiti için Allah'ın onlara tabiat kanunlarını aşan bir takım olağanüstü olaylar bahşettiğini bildirir. Ancak Allah'ın izni olmadan hiçbir peygamberin mûcize gösteremeyeceğini de açıklar. Bu itibarla, peygamberlerin her istedikleri anda ya da zorda kaldıkları her hangi bir durumda mûcize göstermeleri mümkün değildir. Böyle olduğundan dolayıdır ki, mucizeler peygamberlik iddiasında bulunan Allah elçilerini teyit eden bir özellik gösterirler. Allah müsaade etmedikçe, peygamberlerin nübüvvetlerini kanıtlamak ve düşmanlarının tuzaklarından kurtulmak için mûcize yaratma kudretleri yoktur. İslamî literatürde mucize konusuna çok geniş yer verildiğini, nübüvvetten bahseden bütün eserlerin şöyle ya da böyle mucizeler konusuna girdiğini bilmekteyiz. Biz bu bildirimizde konunun farklı bir boyutuna ışık tutmak; mucize ile peygamber arasındaki ilişkiyi araştırmak istiyoruz. Bu bağlamda peygamberlerin dünyevi başarısı ile mucizeler arasında nasıl bir bağlantı olduğunu, söz konusu nübüvvet delillerinin bu başarıda ne kadar rolünün bulunduğunu irdeleyeceğiz. Peygamberlerin her yönüyle kendi ümmetlerine örnek oldukları hususunu bir esas olarak dikkate aldığımızda, onların dünyevi başarılarını Allah'ın onlara ihsan ettiği harikulade olaylarla mı açıklamak gerekir yoksa yine Allah Taalanın ikame ettiği tabî ve sosyal kanunlara herkesten daha fazla uymalarıyla mı izah etmek lazımdır, şeklindeki bir

tartışmayı Kur'an ve hadislerden örneklerle ve hatta önceki peygamberlerin hayatlarından kıssalarla izaha çalışacak; örnekler üzerinden bazı bir sonuca ulaşmaya çalışacağız. Bu bildiri, Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. İsa ve son peygamber Hz. Muhammed'in hayatlarından kesitlerle örneklendirilecektir.

**

The Significance of Universities in Asian Community

Asya Toplumlarında Üniversitenin Önemi

Prof. Dr. Hasan ASLAN
Akdeniz University
Antalya, TURKEY

haslan@akdeniz.edu.tr

Abstract

Modernism as a historical process of Europe has created ideals in every area -from science to art - that all countries out of Europe should follow passionately. The ideals that modernizing assures have been turned into the projects of states. To actualize these projects, social engineering became the ideology of the states. The struggle to actualize these ideals has given birth to such problems into which the countries that are not European as their historical background. Since the middle of the 1980s the problems being covered by the projects of states have began to hamper the modernizing projects. The concepts such as tradition, identity, no-governmental movement, civility, human rights, peace, justice became basic problems of the globalization by gaining importance gradually. With the changing world order, universities as one of the bases of modernism are forced to change their characters. The aims of the universities have gone beyond teaching only nature and human sciences or technology based on developing technology. The importance of education, especially university education has emerged to bring the concepts, such as human rights, peace, justice, civil society, difference, identity, into presence and adopt the new world order based on the stress "more society, less state". Universities have been intellectual tools of production of modernism. And now this is demanded for the new world order. It will be possible for Asian countries to take part in the new world order in a strong way, by educating their people about the basic concepts such as human rights, peace, justice, right, difference. And this needs to determine the role and importance of universities again for the benefits of the society.

**

The Energy Security Policies of the Asian Countries

Assist. Prof. Dr. Havva ÇAHA
Fatih University
Istanbul, TURKEY

hcaha@fatih.edu.tr

Abstract

This paper analyzes the energy security problem of the East and South East Asian countries like China, Japan, India and South Korea. The ongoing problems related to the energy security of these countries and the solutions that have been developed by them

will be specifically emphasized over. The paper will analyze also the impact of the policies developed by the Asian countries in solving energy security problems over the energy policies of the other countries over the world. My paper will particularly stress on the specific case of China and Japan. As it is well known, China is the second greatest consumer of energy after America over the world. An important part of the world wide produced energy is actually consumed by China. This is the reason why any policy developed by China in that regard closely considers the rest of the world. Therefore I will discuss in my paper also the impacts of energy security policies followed by China over Turkey and European Union countries.

**

Politics of Regionalism and Korea

Hong Seong Min
Dong-A University
Busan, KOREA

Parishong0823@hanmail.net

Abstract

The objective of this thesis is to critically examine existing theoretical trends on regionalism in Korea, as well as to serve as a preliminary stage toward creating a more appropriate model for its analysis. Without a doubt, regionalism is an extremely important issue in understanding Korean politics. While regionalism is easily found in other parts of the world such as Europe, the United States, as well as the neighboring Northeast Asian nations Japan and China, regionalism in Korea is markedly distinguished itself from the others in that it wields much greater power as a political variable. It does not merely act as a representation of ideological or class identification. In other words, regionalism is the key issue in order to resolve present problems and to provide new visions for Korean politics.

**

Syllogism in our Culture: Examples for Syllogism in Qur'an and Hadith

Kültürümüzde Kıyas: Kur'an ve Hadislerden Kıyas Çeşitlerine Örnekler

Assoc. Prof. Dr. İbrahim ÇAPAK
Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi
Adapazarı, TURKEY

icapak@sakarya.edu.tr

Özet

Bu çalışmada kıyasın kültürümüzdeki önemine vurgu yapılarak kıyasın oluşum şekline dikkat çekilecek ve kıyasın çeşitleri üzerinde durularak bunlara dair Kur'an ve hadislerden örnekler verilecektir. Kur'an ayetlerinde kıyaslara örnek vermek hususunda bazı alimlerin çalışmalarına da rastlamak mümkündür. Örneğin Gazali, *Kıyasu'l-Mustakim* adlı eserinde kıyas ve çeşitleri üzerinde durarak bunlara dair ayetlerden örnekler vermektedir. Ona göre kıyas birçok mantıkçıda olduğu gibi yüklemli ve şartlı olmak üzere ikiye ayrılır. Yüklemli kıyas da orta terimin durumuna göre üç şekle

ayrılmaktadır. Şartlı kıyaslar ise bitişik şartlı ve ayrık şartlı olmak üzere ikiye ayrılır. Gazali kıyasın Kur'an kaynaklı olduğunu ifade ederek, zikredilen bütün kıyas çeşitlerine Kuran'dan örnekler vermektedir. Biz bu çalışmamızda ayetlerin yanı sıra zikredilen kıyas çeşitlerine uygun olacak şekilde Hz. Peygamberin hadislerinde örnekler vererek kıyasın mantık tarihindeki önemi üzerinde durmaya çalışacağız.

**

Mystical Philosophy as the Source of Ottoman Tolerance The Case of Ismail Hakki Bursevi's Doctrine of Being

Dr. Idiris DANIŞMAZ
Kyoto University
Kyoto, JAPAN

idris61@hotmail.com

Abstract

The theory that explains religion as being the key reason for the growing divide between Muslim and Western societies no longer holds interest amongst scholars. Instead, as it has been addressed in a report of the **AOC (Alliance of Civilization)**, religion is considered a factor that can play a critical role in promoting an appreciation of other cultures and religions. Therefore, to study religion and especially the historical reality of **religious tolerance** can be regarded as an important academic work.

We have all learned that, **Tasawwuf (Islamic Mysticism)** is an important reference for tolerance in **Islam**. Also many of us may have heard some about the religious tolerance of **the Ottomans** and how they could have harmonized different religions such as Christianity, Judaism and so on. But fewer of us know the details that are expressed in answering these two questions: what was their philosophy of tolerance, and how was this philosophy influenced from Tasawwuf?

This presentation which is composed of two parts attempts firstly to reply to the above questions. At the same time, this presentation will try to fill in an academic blank regarding the area of "tolerance in tasawwuf", and contribute some knowledge in the realm of the Tasawwuf of the Ottomans. In the first part, we are going to investigate into the mystic thought of **İsmail Hakki Bursevi** (d.1725) in his *Risâle-i Hazarât-ı Hams-i Ulûhiye (the Treatise of Five Divine Presences)* (**RHH**) as a sample of the philosophy of the Ottomans . The second part will include accounts of Bursevî's thought in his masterpiece work *Tafsîr Rûh al-Bayân (Commentary on soul of the Qur'ân)* (**RB**). This part will also provide some accounts of how the mystical thought was applied to the Qur'anic verses to offer ideas that can be read as tolerance. **The first part** deals with tasawwuf especially Ibn Arabi's (d. 1240) **Wahdat al-Wujûd (the Theory of Oneness of Being)**, which can be defined simply as a theory that unifies the diversity of things in God's existence by using the motto "*There is no true existence except the Ultimate Truth (God)*", occupies an important position in Ottomans thought. The theory has been widely accepted and constantly interpreted by a school called **Akbariyya (Ibn Arabi School)** throughout the Ottomans era to contemporary Turkey.

In these comment activities, beside Wahda al-Wujûd a new theory which is called **Hazarât-ı Hamse (Ar. al-Hadarat al-Khams)** was founded and developed for its convenience in explaining Wahda al-Wujûd. Bursevî, who was one of the followers and commentators of the Ibn Arabi School in the 18th century, defines the theory of Hazarât-ı Hamse as "**Before God, wujûd (existence) has five presences which are made up**

according to their respective relations with God” in his *RHH* which contains his ideas on the theory. For each hazret (singular form of hazarat) Bursevî prefers to use five different concepts as follows: **1) hazret-i hüviyet-i zâtiye** (the Presence of the essential personality) , **2) hazret-i ilmiyye** (the Presence of the God’s Knowledge), **3) hazret-i rûhiyye** (the Presence of spirits), **4) hazret-i nâsûtiyye** (the Presence of the Humanity), **5) hazret-i câmie** (The All-Comprehensive Presence). Bursevî’s comments on the theory of Hazarât-ı Hamse can be summarized in the three points below. Firstly, Bursevî did not create any new concept, rather he almost inherited the concepts of predecessors from the school. However, Bursevî differentiates on the utilization of **hazret** (presence) and **‘âlam** (Tr. ‘âlem, world). He uses the word **hazret** presence when he sees the creation from God’s side, whereas he uses **‘âlem** if he considers the existence from the angle of the creature. Secondly, unlike the many followers of Ibn Arabi’s school he recognizes that there are two existences in the theory. One is God and the other is the creature. Thirdly, presences are a relative existence.

The second part deals with Sufis (Mystics of Islam) especially those of Ibn Arabi School display a different approach to the existence as a result of their perception that the existence is manifestations of attributions of God. Hence, everything whether it is good or bad is same in essential. In other words, there is no essential bad in the existence. According to this viewpoint, Bursevî gives very interesting accounts in his commentary (*RB*) for the verse “and their dog stretching out his paws on the threshold. (18:18)”. In his comments according to the verse, unlike the general view of Islamic Jurisprudence towards the dog as being “unclean (najis)”, Bursevî only mentions the positive aspects of the dog. He emphasizes the importance of a view that sees the dog as a pure existence and does not cast judgment on the dog as being “clean (nazif)” or “unclean”. By doing so, He seems to bring pureness to the existence in the foreground, and indicates the importance of stepping away from prejudice against the being. Hence, his accounts that resulted from his mystical thought can be regarded as a sort of “mystical tolerance” that tolerates all existence.

Consequently, Bursevî’ mystical thought that is scattered throughout his *RHH* and *RB* is influenced from the philosophy of being of Ibn Arabi School. However he develops a new approach that we call “mystical tolerance”. Mystical tolerance can be summarized in points below: The existence is same in its essence, although there is diversity in its shape and manifestation. Moreover, this diversity is relative. However, we evaluate most things from this relative aspect of the existence. It is the main reason that leads us to ignore the real aspect of things and to not tolerate the negative aspects of things that are relative. However, we are supposed to see the existence as it is in a way that is expressed in verses from the chapter of the Cave. Mystical tolerance is a kind of philosophic way starting from the mystic’s own spiritual experience via epistemological premises to ethical practices. The main steps of mystical tolerance are: There is one reality in the existence which is the Reality (Haqq). But, there are countless manifestations of this Reality. Our valuation on these countless manifestations is relative too. So, what we value as “good” could be “bad” or vice versa. Therefore, tolerate things or behaviors that are supposed bad. Mystical tolerance has two objects: Existence and Behaviors. Mystical tolerance is different from the “pragmatic tolerance” of those people who treat tolerance as a social need to be able to live together peacefully. The mystic tolerates things due to his mystical experiences. Lastly, within a society in which people respect this idea, it would not be so difficult to tolerate a difference of beliefs, language, or races which are relative from one man to another, and see the human as a pure existence.

**

The Role of the Media in the Westernization Experience From the Ottoman Period to the Early Republic

Osmanlı'dan Cumhuriyet'in İlk Yıllarına Batılılaşma Serüveninde Basının Rolü

Assist. Prof. Dr. İlbeyi ÖZER
Fatih University
Istanbul, TURKEY

ilbeyi@fatih.edu.tr

Özet

Tanzimat süreciyle önemli bir ivme kazanan batılılaşma gayretleri, yaşanan konjoktörel yapı içerisinde devlet yöneticilerinin vazgeçemedikleri bir süreç olmuştur. Bu süreçte Osmanlı son döneminde öncelikle gazetelerin sonrasında ise mecmuaların batılılaşma yolunda etkili bir araç olmaya başladığı bir gerçektir. Bu dönemin yayınlarının bir kısmı da yurt dışında yapılmıştır. Bu basın, iktidarı etkilemenin yanında modernleştirici yönüyle elit kesim-halk irtibatının bir aracı olmuştur. II. Meşrutiyet ve özellikle Cumhuriyetin ilanı ile basın mevcut yönetimlerin dolaylı kontrolünde batılılaşma hamlelerinin halka anlatılması açısından tam bir eğitici hemde dikte edici bir rol üstlendiği görülmüştür. Cumhuriyet dönemi lider kadrosu özellikle ilk dönemde modernleşme yolundaki sosyal mühendislik projelerini yapılan köklü devrimlerle hayata geçirmeye çalışırken, sadece devlet gücünü kullanmamış bu projelerin halka yayılması ve benimsetilmesi için basın organlarını çok etkin olarak kullanmıştır. Böylelikle rejimin desteklenmesi, modernleşme ve batılılaşmanın yerleştirilmesi hedeflenmiştir. Bu çalışma, üzerinde çok durulmamış bir konu olan, basının toplum üzerindeki etkisini spesifik olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaçla teorik açıdan basının modernleştirmede bir araç olarak kullanımını incelemenin yanında asıl olarak bahsi geçen dönemin gazete ve mecmualarından örnekler verilerek Türk modernleş(tir)me tarihini detaylı bir şekilde incelenmesi hedeflenmiştir.

**

Similarities and Common Points in Korean and Turkish Arts

Kore Sanatında Türk Sanatına Benzerlikler ve Ortak Noktalar

Prof. Dr. İlhan ÖZKEÇECİ
Fatih University
Istanbul, TURKEY

ilhanozkececi@fatih.edu.tr

Özet

Kore'nin tarihi M.Ö. 50'li yıllardan başlar. Bazı kaynaklar bu tarihi M.Ö. 2300'lere kadar götürür. M.Ö. 57 – M.S. 668 arası Koguryö, Silla ve Tang hanedanlarının oluşturduğu Üç Krallık, 668-935'te Birleşik Silla hanedanının yönetimi altına girdi. 918-1392 tarihlerinde Koryo, 1392-1910 tarihleri arasında da Çosan (Choson) dönemi yaşandı. Bu tarihten sonraki dönem 20.yüzyılın bilinen akışı içerisinde gelişti; 1910'da başlayan Japon istilasını 1945'te ABD'nin Güney Kore'yi, Ruslar'ın da Kuzey Kore'yi işgali takip etti. 1950'de başlayan Kore savaşı ve sonrası yarımada'nın Güney ve Kuzey olmak üzere ikiye bölündüğü devre oldu. Kore yarımadası Asya'nın bir parçası olmak itibariyle sosyo-

kültürel açıdan bu velud kıta ile paralellikler taşır. Tarihi çok eskilere uzanan Kore coğrafyasında yaşanan dönemler ortaya koydukları eserlerle bu birlikteliğe destek vermektedir. 2006 yılında Güney Kore’de yapılan ICAPA konferansı nedeniyle Busan ve Seul’de bazı tarihi yerleri ziyaret etmek imkânı buldum. Bu ziyaretlerde görmüş olduğum tarihi eserlerdeki estetik çizgiler oldukça dikkatimi çekti. Çeşitli tarihi yapılar, kullanım eşyaları ve dekoratif süsleme unsurlarından oluşan bu görsel malzeme Orta Asya Türk sanatına benzerlikler göstermekteydi. Aynı zamanda dini birer özellik taşıyan sanat eserleri ana hatlarıyla estetik bir gelişim çizgisi göstermektedir. Bildiride bu eserlerin Orta Asya sanatında Hun, Göktürk ve Uygur dönemi eserleri ile gösterdiği büyük benzerlikler tartışılacaktır. Özellikle Budist öğretisi çerçevesinde hayata geçirilen eserlerin renk ve biçim analizleri üzerinde durulacaktır. Bu çerçevede, başta Busan’da Gyeongju milli müzesi olmak üzere, tarihi tümülüsler (kral mezarları), eski şehir yerleşimi ve Seul’de Bongeun-sa (Bongwonsa) mabedindeki eserler incelenmiştir. Bu eserler arasında insan heykelleri (Orta Asya’daki balballar gibi), altında kaplumbağa kaide bulunan ve tepesinde simetrik çift ejderlerin yer aldığı kitabeler, renkli duvar resimleri, süsleme eşyaları, madeni parçalar sayılabilir. Muhtemelen Birleşik Silla (668–935) ve Koryo (918-1392) dönemlerinde yapılmış olan eserlerin başlıca malzemesi taştır. Bununla birlikte pişmiş toprak (seramik), ahşap ve metal malzemeler de kullanılmıştır. Ayrıca ahşap gibi bazı malzemeler üzerine renkli boya ile dekorlar ve duvar süslemesinin yapıldığı da görülmektedir.

**

Festivals in Korea

Joong-mae CHOI
Freelance Writer
Seoul, KOREA

joongmae@lycos.co.kr

Abstract

Living with 45,000,000 people, South Korea is situated on the Korean Peninsula, which spans 1,100 kilometers north to south. The Korean Peninsula lies on the northeastern section of the Asian continent, where Korean waters are joined by the western-most parts of the Pacific. The peninsula shares its northern border with China and Russia. To the east is the East Sea, beyond which neighboring Japan lies. To the west is the Yellow Sea. In addition to the mainland, Korea includes some 3,200 islands. Korea encompasses a total of 223,098 square kilometers — almost the same size as the United Kingdom or Ghana. Some 45 percent of this area, or 99,678 square kilometers, is considered cultivable area, excluding reclaimed land areas. Mountainous terrain accounts for some two-thirds of the territory like Portugal, Hungary or Ireland. The purpose of this report is to introduce what type of and how many local festival we are now hosting here in Korea as well as estimate their potential power to make the people come closer through cultural specialties. In addition, this approach will also give us an opportunity to prospect what kind of cultural event we are going to do for them.

**

A Study on Effectiveness of Art Therapy and Dance Meditation/Motion Therapy on Stress Relieving and Well-Being Revitalization of the Aged in Aging Society

Jung Hee JO
Catholic University of Daegu
Daegu, KOREA

dallai56@naver.com

Abstract

Recently it is one of the core interest that mind relaxation and physical health of the aged are very essential as the number of the aged are increasing rapidly. This study summarized the effect of art therapy and dance meditation to relieve stress and to activate well-being for the aged on physical, social, psychological, spiritual point. Well-being of the aged is very consequent to relieve stress and be in good health. In aging society to enhance the meaning and quality of life is vital. As the aging society comes rapidly the aged who did not ready for it suffer from poverty, economical problem owing to the income drop, the disorder or worse health, medical cure, loss of role, social problem, emotional instability owing to lonesome and alienation and mental stress etc.

On the other hand the family become nuclear family and they have many conflicts because of difference of values and longer average life. But it is a stress that the aged is healthy but cannot take participate in social activity and it make problem on important mental state and it is necessary to overcome the problem by art therapy and dance meditation. Art therapy affects positively to get over the ruin of well-being totally owing to the physical decay like chronic disease. Also these activities convince the aged of role identity when he experienced lose confidence something like retirement, to help preparation for dead positively and to support self-control and self-respect. Now the aging period is not a simple elongation of life but maintain healthy for whole lifetime and it is a time to maintain better life and success in quality. For the purpose of this, the study make some proposals as art therapy and meditation through dance, motion psychological therapy for various forms of phenomenological treatment derived from the relation between body and mind, and motion systems for observation-understanding of motion. Those are the enlargement of understanding by draw out the element of related flow and motion element between tension and relaxation.

And so it was surveyed that the art therapy and dance meditation as supposed proposition make psychological, physical, social, communion change by alter and response of body. And also this study point the way to change body and mind by art therapy and dance meditation and so it can be used diagnostic and curative means for stress relieving and well-being revitalization of the aged.

**

Religious Values and its Role for the Socialization of the Individual

Din’i Değerler ve Bireyin Toplumsallaşmasındaki Rolü ve Önemi

Prof. Dr. Kayhan Mutlu
Middle East Technical University
Ankara, TURKEY

kay@metu.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın temel amacı, asrımızın temel ve esas üstün değerleri olan demokratikleşme ve insan haklarının günlük hayatta gerçek ve ciddi anlamda varlığını sürdürebilmesi gerekli olan alt yapıyı ele almaktır. Bu alt yapı, kurumsallaşmış ahlak ve erdem değerleri olmaktadır. Bilindiği üzere, asrın bilimsel ve teknoloji seviyesi içinde kalan ve ekonomi esaslı çıkarlar güdümünde ortaya konan akıl ve mantık evrensel hukuk kurallarını ve demokrasi ve insan hakları prensiplerini gözardı etmektedir. Bu varsayım, günümüzde görülen enerji ve gıda odaklı uluslararası ilişkilerde, terör ve şiddet içerikli suçların yaygınlaşması ile kendini ortaya koymaktadır.

Bilindiği üzere toplumsal yaşam kurumsallaşmış yapılarla ortaya konur. Ekonomi, siyaset, eğitim, aile, din ve temel kültürel yapı bu söz konusu kurumsal yapının esasları olmaktadır. Bu kurumlar olmadan toplumda olmaz. Bu kurumlar arasında, üretim ve tüketim hizmetleri ekonominin, ülkenin her türlü kaynaklarının nasıl kullanılacağı siyasetin, bireyleri iş bölümü esasına göre yerleştirme eğitimin temel fonksiyonları olurken, din’i inanç sistemi tüm bu yukarıda sözü edilen kurumsallaşmalarla kendini ortaya koyan günlük yaşam ilkelerinin inanç sistemi içinde nefis’e hakimiyet kontrolünde olmasını mümkün kılan tanımları ve kuralları belirler. Bu kurallar, inanç sistemi içinde her şeyin hakimi ve sahibi adınadır

Öte yandan, hukuk sisteminin, adalet duygusunun, ve çağımızın üstün değerleri olan demokrasi ve insan hakları gibi ilkelerin günlük yaşamda kendi gerçeklerini ve varlıklarını ortaya koyabilmesi için gerekli olan alt yapı nedir ve bu alt yapılar nasıl günlük yaşamda kendi varlığını ortaya koyabilir , sorularının ele alınması ve üzerinde gerekli çalışmaların yapılması zamanımızda üzerinde durulması gereken hususlardan biridir. Bu alt yapılar, ancak ve ancak, ahlaklı olma ilkelerinin veya ahlaki değerlerin bireyin sosyalleşmesinde önemli ölçüde yer alması ve ayrıca günlük yaşam koşullarında bu değerlerin uygulanmasının anlamlı olması ile yerine getirebilir. Toplumsal yapıda, kurumsallaşmış ahlak anlayışı ve kültürü olmazsa, o ülkede demokrasi veya insan hakları hiç olur mu?. Bu soru üzerinde önemle durulması gereken bir sorudur.

Bilindiği üzere, yukarıda sözü edilen kurumsal yapılar içinde, sade vatandaşın anladığı anlamda, “siyasetin ahlakı varmı ?” ve/veya “ekonominin ahlakı varmı?” veya “ eğitim ile ahlak arasında kuvvetli bir ilişki var mı?” gibi sorulara anlamlı ve net cevaplar vermek kolay değildir. Bu tartışmalar uzadıkça uzayabilir. Mesala, ahlak ile eğitim arasında kuvvetli – anlamlı bir ilişki olsaydı, en çok okumuşlar olan üniversite profesörleri camiası kendi toplumları içinde, en ahlaklı ve dürüst vatandaşlar olur durumda olacaklardı, değil mi?. Veya, eğitim ile ahlak arasında ciddi anlamda kuvvetli bir ilişki olsaydı, dünyanın her ülkesindeki kütüphanelerden kitaplar çalınmasın diye çok ciddi boyutta elektronik güvenlik sistemlerine pek gerek olmayabilirdi, değil mi? Ancak, bu yukarıda sözü edilen örneklerle eğitim ile bireyler hiç bir şey kazanmıyor demek de doğru değildir. Böyle bir iddia olamaz. Kısacası, okullaşma ile veya eğitim ile bir meslek sahibi olmaya çalışan birey bu vesile ile kendini daha rahat ifade etme, daha bilimselleşme ve sosyo ekonomik

anlamda daha rahat yaşam elde etme gibi özelliklerini geliştirir. Doktor olur. Mühendis olur. Sanatçı olur. Bu noktada burada ele alınmak istenen husus kısaca özetlenecek olunursa, atalarımızın dediği gibi, “sadrizam olunabilinir ama adam olunmayabilinir” anlamında eğitim ile ahlak veya eğitim ile erdem kişi olma arasındaki ilişkilerin esası ve özü nedir ve benzer sorulara neden girildiği gibi hususlara bir ölçüde bu şekilde cevaplar verilmiş olabilir.

**

The Concept of Tolerance in Islam

İslâm’da Müsamaha Fikri

Prof. Dr. Kazım Sarıkavak
Gazi University
Ankara, TURKEY

kazims@gazi.edu.tr

Özet

Müsamaha kelimesi sözlüklerde; “bir hususta güçlkle değil, rıfk ve suhuletle muamele etmek”, “bir kabahatliye karşı şiddet göstermeyip geçiverme, mülayemetle muamele etme” gibi anlamlara gelmektedir (Bk. Şemsettin Sami, *Kamus-ı Türkî*, Der-Saadet, 1317, p. 1333; *Lugat-ı Naci*, p. 760). Ancak insanın birey ve toplum olarak karşılıklı ilişkileri söz konusu olduğunda müsamaha kavramı daha derin ve kapsamlı bir anlamı içermektedir. Müsamaha kavramının Batı dillerindeki karşılığı “tolérance, tolerans” kavramıdır. Nitekim İsmail Fenni, *Lugatçe-i Felsefe* adlı eserinde tolerans kavramını müsamaha ile karşılamaktadır (İsmail Fenni, *Lugatçe-i Felsefe*, İstanbul, 1341, p. 715). Burada hemen belirtmek gerekir ki Türkçe pek çok çalışmada tolerans “hoşgörü” kavramı ile karşılanırsa da doğrusu tolerans kavramının İslâm kültür literatüründeki karşılığı müsamaha kavramıdır. İslâm’da müsamaha fikrini anlayabilmek için ise öncelikle İslâmın temel iki kaynağı olan Kur’an ve Hadislerde müsamaha fikrine ve tavrına nasıl bakıldığını tesbit etmek gerekir. Nitekim özellikle semavi dinlerden Hıristiyanlık da evrensel bir din olup, müntesiplerini çoğaltma çabasıdadır. Diğer bir semavi din olan Yahudilik esasında evrensel bir mahiyete sahip olmasına rağmen daha sonra milli bir hüviyete büründürülmeye çalışılmıştır. Buna göre de semavi dinlerden Hıristiyanlık ve İslâm bugün dünyada evrensel bir niteliğe sahip ve bütün insanlara hitap eden mesajlara sahiptir. Evrensellik bağlamında İslâm, gelişim tarihi boyunca müsamahayı pratik anlamda en iyi şekilde uygulamıştır. Nitekim İslâm’ın insanlık âlemindeki kabulü ve İslâm idarelerinin istisnalar hariç uygulamaları bunun en somut kanıtıdır.

**

The East and the West: The Moment of Unity of Two Poles

Doğu ve Batı: İki Karşıt Uçun Vahdet Âni

Prof. Dr. Kenul Bunyadzade
National Academy of Sciences of Azerbaijan
Baku, AZERBAIJAN

bkonul885@hotmail.com

Özet

Tarih incelendiğinde Doğu'nun çok sayıda "ilkler"e imza attığı görülecektir. Fakat bu "ilkler"ın daha geniş çapta uygulanması ve geliştirilmesi Batı'da gerçekleşmiştir. Bu durum Doğu'nun düşünen bir "beyin" olma özelliğini muhafaza ettiği döneme kadar sürmüştür. Fakat Doğu din ile sınırlı kaldı, daha doğrusu, dinin sınırlarını gerçekte olduğundan daha fazla daralttı ve onun dışına çıkmaya yanaşmadı. Günümüzde Batı'da da bir çöküş süreci, özellikle de düşünce alanında, yaşanmaktadır. Onun "düşünen beyin"e ve maneviyata ihtiyacı günden güne artmaktadır. Batı artık bunun farkındadır. Fakat Doğu hâla Batı'yı hayranlıkla izlemektedir. Batı bu gün öyle bir toplum inşa etmiş ki, şu anda kendisini yöneten de kendisinin inşa ettiği bu toplumdur. Günümüzde hem Batı'da, hem de Doğu'da şekilcilik ifrat düzeydedir ve ilişkiler de bu düzlemde gerçekleştirilmektedir. Fakat bilimsel, teknolojik, politik ve ekonomik güç Batı'nın elinde bulunduğundan tartının bu tarafta olan kefesini de daha ağır basmaktadır. Bu sebepten bu gün Doğu "Batılılaşma" isteyi içerisinde. Bu gün Doğu insanı Batı toplumuna, yani istikrara ve belirginliğe, Batı da yeni ideaya can atmaktadır. Doğu bu gün Batı'nın artık yüksek zirvelere ulaşan bilimine alternatif olabilecek her hangi bir bilim ortaya koyamamaktadır. Aslında buna gerek de bulunmamaktadır. Doğu aynı zamanda Batı'nın kendi kendisini dengeleyen normal toplumuna da alternatif bir toplum yapısı geliştirememektedir. İşte Doğu'nun buna ciddi anlamda ihtiyacı bulunmaktadır. Diğer taraftan Batı'nın çökmekte olan tefekkürüne alternatif olarak yeni bir tefekkür sistemi ortaya koymak hem Doğu, hem de Batı için artık bir zorunluluktur. Nitekim, sorun artık Doğu ve Batı'nın sınırlarını aşarak evrensel bir sorun haline gelmiş bulunmaktadır. Bir şeyi özellikle vurgulamak gerekir: hem Doğu'nun, hem de Batı'nın kurtuluşu onların birliğinden ve vahdetinden geçmektedir. Ve bunun adı ne Batılılaşma, ne de küreselleşmedir. Bu vahdettir.

**

Tolstoy's Philosophical and Religious Search in Context: The Call for Unity

Konteks İçerisinde Tolstoy'un Felsefi ve Dini Arayışları ve Birliğe Çağrı

Assist. Prof. Dr. Kerami ÜNAL
Fatih University
Istanbul, TURKEY

kunal@fatih.edu.tr

Prof. Dr. İldar YUNUSOV
Fatih University
Istanbul, TURKEY

iyunusov@fatih.edu.tr

Özet

Bu çalışmada büyük sanatkar Tolstoy'un "Dönüm Noktası" sürecindeki ruhi arayışları incelenmektedir. Tolstoy'un tüm hayatı boyunca felsefi ve dini arayışları, onun

dünyagörüşü içerisinde en önemli yeri tutmuştur. Bu fikirler daha onun “Dönüm Noktası” yıllarında ortaya çıkmıştır. Tolstoy, Dünya’da ki önde gelen bütün dinleri ve onların en önemli akımlarını incelemiş ve bütün dinlerin temelinde aynı değerlerin olduğu sonucuna varmıştır. Farklılıklar genelde detaylarda, işin törensel yanında ortaya çıkmaktadır. Büyük düşünür bütün bunları göz önünde bulundurarak insanlığın tamamını birliğe çağırarak kalmayıp, aynı zamanda sürecin geri dönülemez olduğu hükmüne varmıştır.

**

The Effect of Self Voice Feedback Training Using Praat on Voice Improvement of Patient with Vocal Nodules

Kwon SOON-BOK
Pusan National University
Busan, KOREA

sbkwon@pusan.ac.kr

Abstract

Results of this study were as follows: The treatment group showed much improvement after receiving the voice treatment. In particular, acoustical and physiological indices from the optical endoscopy, pitch variation(jitter), amplitude variation(shimmer), maximum phonation time(MPT), and psychoacoustic evaluation showed statistically significant improvements over the control groups. Voice therapy can be applied to restrain patients from abusing and misusing their voice and to help them vocalize as ideally as they can in the given vocal conditions. The experimental group carried out a self voice therapy modelling program while the control group did only vocal hygiene. The acoustic measurement and voice manipulation for providing the patients visual, auditory feedback were done by a speech analysis software, Praat. The authors designed vocal hygiene, abdominal respiration and Praat self voice feedback therapies and applied them to 15 patients while applying only one vocal hygiene to 15 of the control group. For the purpose of examining the degree of their voice improvement after the treatment, pre-mid- and final evaluations were made for the two groups at the beginning, the 6th week and immediately after the 8th treatment session.

**

Universal Visible Speech

Lee Hyun-Bok, CBE, Ph.D.
Prof. Emeritus, Seoul National University
Seoul, KOREA

hansli@naver.com

Abstract

The aim of this paper is (1) to give a short introduction to the International Korean Phonetic Alphabet (IKPA for short) and (2) to provide netizens around the world user-friendly step-by-step instructions on how to use IKPA symbols on Microsoft Word. The International Korean Phonetic Alphabet is a set of phonetic symbols, which has been devised by the author to represent speech sounds of world languages systematically and efficiently. IKPA has been devised mainly on the basis of the articulatory

phonetic(organic) principles adopted by King Sejong the great of Korea in creating "Hangeul", the Korean alphabet of the 15th century. Lee has applied the phonetic principles much more extensively and systematically in formulating the IKPA letters than King Sejong had done to make sure that the IKPA symbols are just as systematic, scientific, and easy to learn and memorize as the Korean alphabet. The IKPA is named "Universal Visible Speech" since it represents the actual shape or movements of articulatory organs of all human beings in pronouncing speech sounds and therefore we can actually see the sounds that we hear. For instance, the letter [ㄱ] mirrors the tongue shape in the mouth producing <k> sound, regardless of who utters it. IKPA can be utilized as a useful alphabet for unwritten languages, thus contributing to solving the illiteracy problem of the global villages.

**

The Traditional and Changing Image of Korean Buddhist Temple

Prof. Dr. LEE Jin-Oh
Pusan National University
Busan, KOREA

jino@pusan.ac.kr

Abstract

The traditional image of Korean Buddhist temple is composed of two opposite aspects. One aspect is simplicity, the other aspect is splendiness. This paper investigates what these aspects mean and the changing aspects in modern days.

**

Turkish Admiral Seydi Ali Reis and the Indian Ocean

Seydi Ali Reis ve Hind Okyanusu

Assoc. Prof. Dr. Mahmut AK
İstanbul University
Istanbul, TURKEY

mahmutak65@hotmail.com

Özet

İslâm coğrafyacıları Dünyayı tanıma yolunda yoğun bir çalışma içerisinde olmuşlardır. Nitekim gittikçe gelişen ve geliştikçe muhtelif okullara ayrılarak daha da ayrıntıya inen bir seyir içerisinde pek çok eser kaleme alınmıştır¹. Osmanlı coğrafyacılığı da gelişmesini bu verimli zemin üzerinde sürdürmüştür. Osmanlı Devleti'nin hâkimiyet ve ilgi alanı ile

¹ İslâm coğrafyacıları ve gerçekleştirdikleri çalışmalar genel bir sunumla veya müellifler bazında özelleştirilmiş ayrıntılı incelemelerle pek çok tedkike konu olmuştur. Meselâ, Ebülfidâ'nın *Takvîmü'l-büldân*'ının yayını dolayısıyla kaleme alınan mukaddime cildinde İslâm coğrafyacılığı tarihî gelişimi içerisinde ele alınmış (*Géographie d'Aboulféda*, Traduite de l'Arabe en Français, I (Introduction Générale à la Géographie des Orientaux), Paris 1848) ve bu bilgiler sonraki araştırmalar için her zaman başvuru kaynağı olmuştur. Yine bkz. J. Lelewel, *Géographie du Moyen Age*, Bruxelles 1852, I, XXII-LIII, s. 109-159; G. Ferrand, *Relations de voyages et textes géographiques arabes, persans et turks relatifs à l'Extrême-Orient du VIIIe siècles*, I-II, Paris 1913-1914; F. Sezgin (ed.), *General Outlines of Islamic Geography, selected and Reprinted*, Frankfurt am Main 1992; J. H. Kramers, "Coğrafya" mad. (tevsî eden İ. Hakkı Akyol), *İA*, III, 202-220 (İslâm coğrafyacıları için bk. s. 202-215); S. Maqbul Ahmad, "Coğrafya" mad. (İslâm coğrafyacıları), *DİA*, VIII (1993), 50-62.

orantılı olarak ortaya çıkan ihtiyaçlar ve Osmanlı aydınlarının ilgileri Osmanlı coğrafyacılığı için önemli bir itici güç olmuştur. Geçirilen verimli ve zengin hazırlık döneminden sonra Osmanlı coğrafyacılığı asıl kimliğini XVI. Yüzyılda bulmaya başlamıştır². Bu sırada Özellikle coğrafya yazıcılığında bir yandan tercüme çalışmalarına devam edilirken, diğer yandan pek çok kola ayrılacak şekilde sistematik ürünler verilmeye başlanmıştır. Nitekim, genel konular, deniz coğrafyası, haritacılık, yeni coğrafi keşifler, uzak ülkelere seyahatler, şehirlere ve yollar, fetihnâme ve ruznâmeler XVI. Yüzyıl Osmanlı coğrafyacılığının zenginliğini yansıtan ilgi alanları olarak öne çıkmaktadır. Deniz coğrafyacılığı alanında Pirî Reis kaleme aldığı ve Akdeniz'i her yönüyle tanıttığı eseri *Kitâb-ı Bahriye* ile öne çıkmış, gerek kendi zamanında gerekse günümüz çalışmalarında her zaman yoğun bir ilgiye mazhar olmuştur. Kanunî döneminin sağladığı geniş imkânların değerli bir ürünü olarak *Bahriye*'nin Akdeniz'de oynadığı rol başka bir müellif ve eserle Hind Okyanusu'nda ortaya çıkmıştır.

Osmanlı deniz ocağının önemli temsilcilerinden Seydî Ali Reis (ö. 1562), Süveyş kaptanlığı sırasında Hint Okyanusu'nun her türlü zorluklarını iyice öğrenmiş, meslektaşlarına kılavuz almadan bu zorlu yolu kat edebilmeleri için bir eser yazmak istemiştir. Nitekim 1554 yılında Haydarabad'da telif ettiği *Kitâbü'l-Muhît fi'l-'ilmi'l-eflâk ve'l-ebhur*'da yazılı kaynaklar yanında geniş tecrübelerine dayanan müşahedelerinden de faydalanarak bu hususta zengin bir malzeme ortaya koymuştur (TSMK-Revan Köşkü, nr. 1643).³ Tam bir deniz rehberi hüviyeti taşıyan bu eserde Amerika'ya da bir fasıl ayrılmıştır. Bu çalışmada Seydî Ali Reis ile gerek Osmanlı dünyası gerekse Hind Okyanusu ve bu sahillerde yaşayan uluslar için önemli bir kültür hazinesi olan eseri *Muhît* üzerinde durulacak, eserin kaynakları ve muhtevası tanıtılacaktır. Osmanlı deniz coğrafyacılığı ve kültür tarihi bakımından önemi ve günümüz çalışmalarına katkıları ortaya konulmaya çalışılacaktır.

10 Bab olarak tertip edilen *Muhît*, zaman zaman Akdeniz ile yapılan mukayeseler, denizcilik terimleri, Hind Okyanusu'nun coğrafi yapısı, adaları, sahilleri ve limanları ile buralarda yaşayan insanlar, ulaşım yolları, zorlukları ve alternatif güzergâhlar, yolculuğu doğrudan etkileyen mevsim şartları hakkındaki muhtevasıyla başvurulacak kaynaklar yanında içerdiği özgün bilgilerle de önemli bir kaynak olarak tavsif edilmeyi fazlasıyla hak etmektedir.

² Osmanlı coğrafyacılığını XVI. Yüzyılda kaydettiği gelişme ve oluşan ilgi alanları ile bu dönemde kaleme alınan eserler için bkz. Mahmut Ak, "XVI. Yüzyıl Osmanlı Coğrafyacılığı", *Sosyoloji ve Coğrafya*, yay. haz. E. Eğribel - U. Özcan, İstanbul 2006, s. 524-535.

³ *Kitâbü'l-muhît* ve önemi hakkında bkz. Ş. Turan, "Kitâbü'l-muhît", *DİA*, XXVI (2002), 111-112.

**

Creating Significant Learning Experience in Higher Education Samples Teaching Turkish for Foreigners

Yüksek Öğretimde Önemli Öğrenim Deneyimleri Kazanımları (Yabancılara Türkçe Öğretim Örneği)

Assist. Prof. Dr. Mehmet Ali EROĞLU
Fatih Üniversitesi
İstanbul, TURKEY

emali@fatih.edu.tr

Özet

Enformasyon çağı veya enformasyon/bilgi toplumu ile ilişkili olarak üniversitelerin veya yüksek öğretimin bugünkü durumu ve yeniden yapılanması konusunda yazılan bir çok makaleler ve kitaplar mevcuttur. Bu değişim içerisinde ders veren hocanın kazanmakla yükümlü olduğu yeni roller ve yeni bilgilerle mücehhez olması hususunda da bir çok çalışmalar yapılmaktadır. Yapılan çalışmalardan ne tür ihtiyaçlara karşın bir çözüm üretildiği ve hangi tartışmaların yapıldığını ve ne tür söylemlerin hakim olmaya başladığı hususu bizim konumuz dışındadır. Çalışmamız eğitim deneyimin paylaşımı, eğitim gelişim sürecine katkıda bulunacak bazı hususlara dikkat çekerek dil öğretiminde bazı temel prensipler ortaya koymaya çalışmaktadır. Bu çalışmamız bilgi üretimine ciddi katkıda bulunan üniversite hocalarının bilgi birikimlerinden en faydalı şekilde yararlanmak için temel hususlar olarak neler göz önünde bulundurulmalıdır. Günümüzde bilgi üretimi o kadar çok farklı kanallardan o kadar çok çeşitli araçlarla üretilmektedir ki; önemli olan bilgidir ziyade bilginin tasnifi ve bilginin bir hekimin hastasına ilaç vermesine bilinçli ve bir o kadar da eczacı hassasiyetinde hangi ham maddeden ne ölçüde bir terkip hazırlayacağı bilincinde olan nitelikte öğrencisine takdim etmesi gereği önem kazanmıştır. Gelişen teknoloji ile değişen sosyolojik yapı içerisinde dil öğretimi de kendi gelişimini hızla sürdürmektedir. Söz konusu çalışmamızda muhtelif yüksek öğretim kurumlarında, muhtelif branş sahibi olarak görev almış akademisyenlerin prensiplerinden istifade edilmiştir. Yetişkin eğitimindeki öğretim hayatı boyunca çok değerli öğrenim tecrübeleri sonucunda oluşan temel etkin hususlardan faydalanılarak, dil öğretimindeki kendi tecrübelerimiz gözden geçirilmiştir. Nihai olarak yüksek öğretimde yabancılara Türk Dili öğretiminde başarılı olabilmek için hem ders veren hem ders alan hem de kurum olarak hassasiyetle üzerinde durulması gereken deneyimlerin paylaşımı üzerinde durulmaktadır.

**

The Future of Asia

Asya Kıtasının Geleceği

Mehmet DOĞAN
Fatih University
İstanbul, TURKEY

mdogan@fatih.edu.tr

Özet

Birinci ve İkinci Dünya savaşları dünyanın siyasi haritasını iki defa değiştirdi. Bu değişim kesin sınırlarda durmadı. Ülkelerin çoğu hala kültür ve medeniyet sancısı

çekmekte, siyasi çalkantılar içinde çırpınıp durmaktadır. Avrupa devletleri birleşti. Rusya parçalandı. Afrika içten içe kaynıyor. Amerika büyük krizlerin eşiğinde olmakla beraber dünyayı yeniden düzenleme iddiasında. Ortadoğu ülkelerinin İsrail'le başı deritte. Uzak doğunun ve Güney Amerika'nın da huzurlu olduğu söylenemez. Asya kıtasında Çin hem çevre ülkeleri hem de dünya için bir tehdit unsuru olarak duruyor. Afganistan, Pakistan, Hindistan, Irak, Filistin kısaca dünya huzursuz. Ülkelerin birbirine itimadı kalmamış durumda. Son iki asırda dünyanın çektiği acılar, ölüm kalım savaşları karşısında Bediüzzaman Said Nursî, Muhammed İkbal, Sezai Karakoç ve Fethullah Gülen, bütün dünya düşünürlerini, sanatçılarını, liderlerini ilgilendiren çözüm önerileri ortaya koydular. Bu üç düşünüre göre dünyanın yaşadığı bunalım, bir medeniyet bunalımıdır. Batı medeniyeti, insanlığa huzur getirememiştir. Bütün insanlığın ortak medeniyeti olamamış, Avrupa ve Amerika ile sınırlı kalmış, bunun dışındaki kıtaların kültürlerini, medeniyetlerini görmezlikten gelmiş, küçümsemiş, onları düşman unsurlar olarak görmüş, sömürmek, asimile etmek hatta mümkünse yok etmek için savaşmıştır. Onun bu tavrı dünyaya iki büyük savaş yaşatmış, milyonlarca insanın ölümüne, yine milyonlarca insanın yoksullaşmasına, bölünüp parçalanmasına sebep olmuştur. İnsanlığı düşman kamplara ayırmış, ırkçı ve ideolojik bölünmelere sürüklemiştir. Bugün dünyada yaşanan huzursuzluğun kaynağında Avrupa'nın, yani Batı uygarlığının bu acımasız tavrı bulunmaktadır. Kuvvete önem veren, varlığını ona bağlayan Avrupa medeniyeti mütecavizdir. Menfaatlerini hep ön planda tutar, bunun için de çevresine zahmet verir. Hayat prensibi ise mücadeledir, sürekli kavga ve anlaşmazlık çıkarmaktır. İrkçılığa dayalı bir milliyetçilik güttüğü için başkalarını sömürerek beslenmeyi hedefler; bu da onu sürekli savaşmaya sevk eder. Hayat felsefesi zevk peşinde koşmak; mutluluk anlayışı, zevklerini tatmin etmek olduğu için hep kendi heva vü hevesine hizmet eder. Bu da onun insanlıktan çıkmasına yol açar.

Bugün dünyada yaşanan karmaşanın baş sorumlusu bu medeniyettir. Maddeci, kapitalist bu yapı, komünizm denilen ihtilalcı rejimin de anasıdır. Avrupa kendi dışındaki ülkelere ihraç ettiği bu sisteme, kendi bünyesinde izin vermemiştir. Rusya bu sistemden kurtuldu, ama tekrar Avrupa'nın peşinde bir yol izlemektedir. Çin'in de bu yolda uzun süre gideceği şüpheli görülmektedir. Avrupa ile Asya ayrı dünyaları barındırmaktadır. Avrupa, Asya'yı anlamak istemedi. Onu hep yabancı, sömürülecek bir kıta olarak gördü. Asya, tarihi bir dönüm noktasında bulunuyor. Kendi içinde birliğini sağlayıp Avrupa'ya da kendisini anlatıp kabul ettirerek insanlığın kurtuluşunu sağlamak zorundadır. İlimde, sanat ve edebiyatta, iktisat ve ekonomide, ticarete duygu ve düşünce birliği sağlayarak geniş bir birlik oluştur-ul-malıdır. Siyasi ve etnik farklılıkları ikinci plana atmalıdır. İnsanlığın ortak değerlerini esas almalı, insanlığı büyük bir aile kabul etmelidir.

Bunun yolu nedir?

Meşverettir. "Nev'-i beşerdeki telâhuk-u efkâr ünvanı altında asırlar ve zamanların tarih vasıtasıyla birbiriyle meşvereti, bütün beşeriyetin terakkiyatı ve fününunun esası olduğu gibi, en büyük kıt'a olan Asya'nın en geri kalmasının bir sebebi, o şurâ-yı hakikiyeyi yapmamasıdır. Asya Kıt'asının ve istikbâlinin keşşafı ve miftahı şura'dır. Yâni, nasıl fertler birbiriyle meşveret eder; taifeler, kıt'alar dahi o şurayı yapmaları lazımdır."

Meşveret mekânı ise mekteptir, bütün Asya'yı kucaklayacak olan bir üniversitedir. Burada felsefe fününu ile ulûm-u diniye birbiriyle barışsın ve Avrupa medeniyeti, İslâmiyet ve Asya ruhunun hakikatleriyle barışsın. Ve Asya'daki ehl-i mekteb ve ehl-i medrese birbirine yardımcı olarak ittifak etsin. Bunun için vilayat-ı şarkiyenin merkezinde –Asya ülkelerinin her birinde- hem Hindistan, hem Arabistan, hem İran, hem Kafkas, hem Türkistan'ın ve diğer ülkelerin ortasında birer mekteb, birer üniversite kurulsun; bütün Asya sathında ilimle mücehhez bir nesil yetiştirilsin; aldığı ilmin nuruyla meşveret ve şuraya dâhil olup hak ve hakikat noktasında buluşup birleşecek, yepyeni bir

Asya topluluğu oluşturacak güçlü bir nesil ortaya çıkarılsın. Bu nesil, ortak duygu, ortak düşünce ile tek bir insanlık ruhuna hizmet için çalışmalıdır. Bu da ancak ilimle, sanatla, ekonomik güç ve inançla olacaktır. Medeniyetin kanunu telahuk-u efkârdır. Asyalılar, bu kanunun hakkını hakkıyla verdiklerinde, aklın ve kalbin bütün zenginlikleriyle mücehhez olarak dünyayı cennet asa bir insanlık iklimine kavuşturacaklardır.

**

Carriers of the Common Culture Between Turkey and Indonesia: Words

Türkiye ile Endonezya Arasındaki Ortak Kültürün Taşıyıcıları: Kelimeler

Assoc. Prof. Dr. Mehmet GÜMÜŞKILIÇ
Fatih University
Istanbul, TURKEY

mgumuskilic@fatih.edu.tr

Özet

Türklerle Güneydoğu Asya'da yaşayan milletler arasındaki ilişkiler çok eskilere dayanmaktadır. Özellikle Malaylar ve Endonezyalılar ile Türkler; tarih içinde siyasî, kültürel, ekonomik, dinî ve askerî sahalarda coğrafi uzaklığa rağmen çeşitli ilişkiler kurmuşlardır. Eski Malay kaynaklarında İslâm'dan önceki Türklerle ilgili çeşitli efsane ve hikâyeler bulunmaktadır. Daha çok sözlü geleneğe dayalı olan bu kaynaklarda Orta Asya Türk hükümdarları ile Malay kraliyet aileleri arasında bir soy ilişkisi söz konusudur. Bu kaynakları saymazsak, Türklerin; Malezya-Endonezya ile alâkasının XII. yüzyıla, yani Selçuklu Türklerinin yaşadığı döneme kadar gittiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Türk tüccarları da Arap, İranlı ve Hintli Müslüman tüccarlar gibi Basra Körfezi ve Hürmüz Boğazı'nda bulunan limanlardan Çin'in doğusundaki liman şehirlerine kadar gemilerle ticaret yaparken güzergâhlarında bulunan bazı Güneydoğu Asya limanlarını ziyaret etmişlerdir. Daha sonraki yüzyıllarda Türklerin Malezya ve Endonezya'ya yönelik ticarî faaliyetleri artarak devam etmiştir. Meşhur seyyah İbni Batuta, *Seyahatnamesi*'nde; XIV. yüzyılın ortalarında Güneydoğu Asya'da Türk kökenli tüccarlarının yanı sıra, Türk asıllı yöneticilere de dikkat çekmiş; özellikle Sumatra'nın güneyindeki Samudra-Pasai Sultanlığı'nın bir çok geleneğinin Hindistan'daki Delhi Türk Sultanlığı'ndaki geleneklere benzediğini dile getirmiştir. XVI. yüzyıldaki Portekiz kaynakları da Sumatra limanlarında Türkmen, Rûmî (Anadolu Türk'ü), Horasanlı, Arap, İranlı ve Mısır kökenli binlerce Müslüman tüccarın bulunduğunu haber vermektedir.

Sumatra'nın kuzeyinde yer alan Açe bölgesinde ise XVI. yüzyılın başlarına güçlü bir sultanlık ortaya çıkmıştır. Bu sultanlık, Osmanlı Devleti ile yakın bir ilişki kurmak istemiş ve Osmanlı'ya bağlılığını her fırsatta dile getirmiştir. İspanyolların ve özellikle Portekizlilerin 1500'lerden itibaren Hint Okyanusu'na ve bazı takımadalara hâkim olmak istemeleri neticesinde Müslümanların elinde bulunan Batı Asya, Uzakdoğu arasındaki milletlerarası deniz ticareti büyük sekteye uğramıştır. Güneydoğu Asya ülkeleri ve özellikle Açe Sultanlığı, Portekizlilerin Müslüman tüccarlara saldırılarını önlemek gayesiyle Osmanlı Devleti'nden askerî yardım istemişlerdir. Hatta Memlûklü sultanları da Güneydoğu Asya'da yaşayan ve hacca gitmek isteyen Müslümanların emniyetlerini sağlayabilmek için kendi donanmalarında görevlendirilmek üzere uzman Osmanlı denizcilerini, Osmanlı Devleti'nden talep etmişlerdir. Böylece görevli veya gönüllü bir çok Türk denizcisi Hint Okyanusu sahillerindeki Müslüman devletlerin hizmetine girmiştir. Kanunî Sultan Süleyman döneminde başlayan Osmanlı-Açe ilişkileri daha

sonraki dönemlerde de devam etmiştir. Özellikle II. Selim, Açe bölgesine gemiler, büyük toplar, uzman denizciler ve birtakım askerî levazımat göndermiştir. Bu malzemelerin ve denizcilerin Açelilerin Portekizlerle olan mücadelelerinde önemi büyüktür.

XVI. yüzyılda Portekizlilerin ve XVIII. yüzyılın başlarından itibaren ise Hollandalıların etkisi altında kalan Endonezyalılar yine de millî ve dinî benliklerini kaybetmemişlerdir. Güneydoğu Asya halklarından olan Endonezyalılar uzun yıllar Hollanda sömürgesi olduktan sonra 1945 yılında; Malaylar ise Hollanda ve İngiliz sömürgesi olmalarından sonra 1957’de bağımsızlıklarını ilan etmişlerdir. Özellikle Endonezyalılar bağımsızlığı kazanma yolunda, Türk Kurtuluş Savaşı’nı kendilerine örnek olarak almışlardır. Tebliğimizde; Malaycanın bir lehçesi gibi kabul edilen Endonezcada kullanılan bazı kelimelerle Türkçede yer alan bazı kelimeler arasındaki benzerlikler ortaya konulmaya çalışılacaktır. Türkçe ve Endonezcada bir çok ortak kelimeye rastlanması; coğrafi bakımdan birbirlerinden çok uzakta olsalar bile, kültürel bakımdan (özellikle İslamî kültür açısından) Türkiye ve Endonezya arasındaki yakın ilişkiyi gözler önüne sermektedir. Meselâ: Endonezcada ‘çocuk’ anlamına gelen *anak*, kelimesi, Türkçede *enik* ‘hayvan yavrusu’; Endonezcada *sebab*, Türkçede *sebep*; Endonezcada *miskin*, Türkçede *miskin*; Endonezcada *tembakau*, Türkçede *tömbeki*; Endonezcada *mescid*, Türkçede *mescit*; Endonezcada *dunia*, Türkçede *dünya*; Endonezcada *adat*, Türkçede *âdet*; Endonezcada *ahli*, Türkçede *ehil*; Endonezcada *ahirat*, Türkçede *ahiret*; Endonezcada *maktab*, Türkçede *mektep*; Endonezcada *istirahat*, Türkçede *istirahat*; Endonezcada *madrasah*, Türkçede *medrese*; Endonezcada *manfaat*, Türkçede *menfaat*; Endonezcada *mahir*, Türkçede *mahir*; Endonezcada *maclis*; Türkçede *meclis*; Endonezcada *nafas*, Türkçede *nefes*; Endonezcada *nasib*, Türkçede *nasip* şeklinde geçmektedir.

Yukarıda verdiğimiz bazı örneklerden de anlaşılacağı gibi Türkçe ve Endonezcada Arapça kökenli bir çok kelime ortak olarak kullanılmaktadır. Bundan, coğrafi bakımdan birbirlerinden çok uzak olsalar dahi, iki ülke arasında kültürel bakımdan ne kadar yakınlık olduğu anlaşılmaktadır. Asya ülkeleri uzun yıllar Batılı ülkelerin sömürgesi olduktan sonra genellikle XX. yüzyılın başlarından itibaren bağımsızlıklarını kazanmaya başlamışlardır. Bu ülkeler, XXI. yüzyılın özgürlük çağında kültürel bakımdan birbirlerine ne kadar yakın olduklarını günümüzde daha iyi anlayacaklardır. ICAPA (Uluslararası Asya Felsefe Birliği) da Asya ülkeleri arasındaki kültürel bağların ne kadar sıkı olduğunu dünyaya duyurma bakımından çok önemli bir görevi ifa etmektedir. Bildirimizde vereceğimiz örneklerle; Türklerin ve Endonezyalıların -buna bağlı olarak Asya halklarının-, bir çok ortak kültür unsuru taşıdıkları bir nebze de olsa göz önüne getirilmeye çalışılacaktır.

**

Ottoman and Indonesian Medrese Education A Comparative Study of Two Different Traditional Islamic Education

Prof. Dr. Mehmet İpşirli
Fatih University
Istanbul, TURKEY

ipsirli@fatih.edu.tr

Abstract

Medrese is the most traditional Islamic education system throughout the Islamic history and geography. There are well established common basic principles, rules and

regulations for the medrese education as well as significant differences in different Islamic geographies such as Ottoman Near and Middle East, Safawid Persia, sup-continent Muslim India and the Malay World. In this paper I will try to compare similarities as well as differences in medrese education in two Islamic geographies, namely Ottoman Empire and Indonesian Archipelagos. The comparative study would cover the following topics: Historical background and periodization, Curriculum and text books, teaching stuff and student, and physical appearance and locations of medreses in two geographies.

**

The Socio-Cultural Analysis of the Non-Muslim Population (i.e., Greek, Armenian and Jewish) in Contemporary Istanbul

Mehmet KARA
Fatih University
Istanbul, TURKEY

Assoc. Prof. Dr. Mehmet KARAKUYU
Fatih University
Istanbul, TURKEY

mehmetkaraya@gmail.com

Abstract

mkarakuyu@fatih.edu.tr

Few cities in the world are as rich as Istanbul in terms of history and cultural diversity. Looking at these distinctive features, its geographical position and historic strategic importance come to the fore. The topography and geography of Istanbul was shaped as the most suitable place for settlement. Besides these, having been the capital city of two great empires in the past has made this city prominent in political and military terms. With the reconstruction process it has undergone in the time of both these empires, the city has become built-up. During the rules of both the Roman (Byzantium) and Ottoman Empires, the city occupied a central position in commercial, political, military, social and economic terms. Along with its being the capital city, it will be able to present the riches with which Europe may find its own historical past. These distinctive features have made it one of the most suitable cities for Europe's capital. The Greek, Armenian and Jewish communities have played a major role in the cultural development of Istanbul and they continue on doing so. The non-Muslims who have a respectable place in the cultural and social life of Istanbul have shown different population characteristics until today. However, they have always been a part of Istanbul's social life. The Greek, Armenian and Jewish congregations we discuss in this paper were placed in a compartment style and have lived as a closed congregation until recently. But today with the decreasing population and changing social structure, this settlement form has also changed, and collaboration with Muslim communities has become more important.

**

Language-Logic Relation According to Farabi and Wittgenstein

Assoc. Prof. Dr. Mehmet KUTALMIŞ
Fatih University
Istanbul, TURKEY

mkutalmis@fatih.edu.tr

Abstract

In this research Middle Age Philosopher Farabi's and leading philosopher of the last century Wittgenstein's ideas on the language-logic relation are examined. Both

philosophers mainly dealt with the issues of language, intellect, logic and thought in their works. The sources used by both philosophers, their manners of handling subjects, their differences and points they agree are dwelled on. Here it is unnecessary to give detailed information about the researches made on the lives, works and personalities of both Farabi and Wittgenstein. However, it is essential to offer brief information about their lives and works in order to be able to express both philosophers' basic properties, backgrounds and ideas on language and logic.

**

New Asian Association Model

Yeni Asya Birliği Modeli

Prof. Dr. Metanet ALIYEVA
Azerbaijan State Economic University
Baku, AZERBAIJAN

metaneteziz@gmail.com

Özet

Nüfusu 3.5 milyarı aşan ve yüz ölçümüne göre (44 391 163 km²) Yer küresinin en büyük kıtası olan Asya; Orta, Güney, Doğu, Güneydoğu, Kuzey, Batı Asya ve Anadolu (Küçük Asya) olarak cehetlere göre bölünmektedir. Kıtanın en büyük nüfus yoğunluğu 1.kv.km-de 131 kişi olması nedeniyle Doğu Asya'nın payına düşüyor ki, bu da, dünya nüfuzunun dörtte birini-1,5 milyarı kapsıyor. Dünyanın en büyük kıtası olarak yeni kurulmuş cumhuriyetlerde dahil 50 den fazla ülkeyi ve çok sayıda özerk cumhuriyi içine alan ve Yeraltı ve Yerüstü kaynaklarına göre de, Avrupa kıtasından çok zengin olan Asya'da, Avrupa kıtasından farklı olarak, ülkeler arası entegrasyon, teknoloji, ekonomik, kültürel ve siyasi dayanışma ortamı zayıftır. Avrupa kıtasında Avrupa Birliği kurulduğu halde, Asya'da birliye çözüm bulunamamıştır. 1999'da Bangladeş'de barış için kurulan ve **Asya Parlamentolar Asamblesine** dönüşen **Asyalı Parlamentolar Birliği (BAPB)**, 2002 yılında Asya'daki ülkeler arasında ayrıık bölgelerin entegrasyonunu ve kıta boyutunda ekonomik ve siyasi dayanışma ortamı sağlamak amacıyla kurulan "**Asya Dayanışma Birliği**" (**Asia Cooperation Dialogue**) bu fonksiyonu yeterince hayata geçirememiş, kıtada sömürgeçilik, terror gibi insan haklarına aykırı hallar ortadan kaldırılamamıştır.

Kıtada Asya bütünlüğünün mevcut olmasının vacip ve ana şartı olan barış ve güvenliğin sağlanmasını engelleyen hegemenlik ve işkalçılık siyasetlerinin devam etmesi, kurulan iş birliklerini de yetersiz hale getirmiştir. Ekonomi iş birliyini değerlendiren ülkeler kendi devlet çıkarları sınırını aşamamış, Çin devleti gibi ekonomi devriyesi güçlü olan ülkeler bütünlüşmeden çok ayrımcılık yoluna ayak basmıştır. Çinin işkal etdiyi Doğu Turkistanda zaman zaman yaptığı katliam ve vahşetleri son olarak 2009 yılında da, yeniden yapması, Asya toplumunun insan haklarını tanımamasına yönelik olduğuna bir delil ve kanıtlamadır. Aynı zamanda bu, milletlerarası bağları kırmaya yönelik olduğu için Asya toplum birliğine zıttır. Aynı durum; Ermenistanın Azerbaycanın bir bölgesi olan Karabağın işkalını devam etmesi, Rusyanın özerk cumhurileri özgür burakmaması, ABD-nin Irakda, Afkanistanda yürütdüyü siyasetin sonuclanmaması, 35 milyon Güney Azerbaycan toplumunun İran adlanan ülkede dil azatlığını alamaması, Türkiyedeki PKK eğlemi veb bu gibi mevcut problemler, devletlerarası kültürel, ekonomi, siyasi ve diğer bağların bütünlüşmesini engellemektedir. Asya Yer yüzünün en büyük kare kıtası olduğu için, fealiyyetde olan Asya Birliği örgütleri bu olaylara çözüm bulmakta zorlanmıştır. Bu

sabepden de, küreselleşmeye doğru giden dünyanın en vacip konusu olan Asya bütünleşmesinin sağlanması, farklı bir Asya Birliği örgütünün yapılmasına ihtiyac duymaktadır. Bu örgütün ise toplumlararası bağların bütünleşmesini sağlayan örgüt olarak yapılması önem taşımaktadır. Politik olaylar gösteriyorki devlet merakları üst düzeyde durdukca globalleşme, kendi akışıyla gitmeyen bir süreç haline geliyor. Bu gidişle birlik elde edinemeyeceğini dikkata alırsak, Asya Birliğinin devletlerin yürüttüğü siyasete değil, toplum ideolojisine bağlanan bir örgüt olarak yapılması vacip sayılıyor. Bu da, devlet hegemonyasını ortadan kaldırmış oluyor.

Asya Birliği ferd, iş ve malın serbest gezi mekanizmasını çalıştırarak toplum entegrasyonunu sağlayan bir örgüt gibi, lakin, Avrupa Birliği Modelinden farklı yapılandırılmalıdır. **Yeni Asya Birliği Modelinde**; Asya Birliğinin yönetimçiliğinin, hükümetlerden üst düzeyde mevcut olması ve bu yönetimçiliğin *toplumbilimcilerinin, üniversiteler ve özel sektör örgütlerinin* idaresi altında kurulması en önemli şart olarak değerlendirilmelidir. Dünyayı korkunc sonluklardan kurtaracak olan **Yeni Asya Birliği Modeli**, yürütülen her bir siyasetde *toplumlararası beraber bölge sistemi* ile çalışmayı planlamalıdır.

**

Europeanization through Advertisement or the Europeanization Function of the Media as a Specific Way of Expertise

Reklam Yoluyla Avrupalılaşmaya da Bir ihtisas Yayını Olarak Reklam Gazete ve Dergilerinin Avrupalılaştırma İşlevi

Assoc. Prof. Dr. Mete ÇAMDERELİ
Kocaeli University
Izmit, TURKEY

mcamdereli@gmail.com

Özet

Toplumsal yaşamı dönüştürme işlevinde rol alan ekonomik, siyasal, kültürel, eğitsel gibi bir dizi bileşen arasında iletişim bileşenleri de ayrıcalıklı bir yer işgal eder. Başat iletişim bileşeni olarak reklam iletişimi toplumsal değişmeyi kollar, kimi zaman da değişmeye doğrudan aracılık eder, yön verir, kimi zaman da değişimin öncülüğünü üstlenerek lokomotif işlevi görür. Reklamın gelişme ve/ya da değişmeye öncülük etme işlevi tüm mecralar aracılığıyla ifa edilirken geleneksel araç olarak daha çok basın öne çıkar. Televizyon yayınları başlayınca dek başlıca mecra olma özelliği gösteren basın reklamları mecra olarak gazete ve dergileri işgal ederlerken toplumsal değişmeye tanıklık etme işlevini de bir yandan sürdürürler ama bir yandan da kuşkusuz bu değişmeyi kışkırtırlar. Basın reklamları çeşitli gazete ve dergilerde boy gösterirken topluca bir yayın mecrası olarak da kendilerini gösterirler. Toplu halde okurla buluşmak kaygısıyla zaman içinde çoğalan ve basın tarihinde pek de önemsenmeyen ancak toplumsal yaşamı dönüştürme işlevini zımnen üstlenen reklam konulu gazete ve dergilerin sayısı hiç azımsanacak düzeyde değildir. 1874 yılından bu yana onlarca denebilecek sayıya ulaşmış salt reklam konulu gazete ve dergiler bu çalışmanın inceleme nesnesidir. Yapılacak çıkarsamalar, tüm basını taramaktan uzak olarak yalnızca reklam konulu ihtisas gazete ve dergileri üzerine odaklanarak gerçekleştirilecek ve rastlantısal olarak seçilen reklam gazetelerinin toplumsal değişmeye tanıklığı belirlenecektir, ama aynı zamanda toplumsal yaşamı Avrupalılaştırma düzeyine dönüştürme biçimleri betimlenecektir.

**

**An Analysis of the Civilizational Conflict Thesis
Alliance of Civilizations and Turkish Contributions**

**Medeniyetler Arası Çatışma Tezlerinin Analizi
Medeniyetler İttifakı Ve Türkiye'nin Katkısı**

Prof. Dr. Mevlüt Uyanık
Hitit Üniversitesi
İlahiyat Fakültesi
Çorum TURKEY

mevlutuyanik@yahoo.com

Özet

Medeniyetler İttifakı Ulusal Planı Çerçevesinde; Doğu Batı Algılamaları ve bunların siyasi-kültürel sonuçları olarak sunulan Medeniyetler Arası Savaş ve Tarihin Sonu Tezleri müzakere edilecektir. Medeniyetler Arası Diyalog ve İttifak'ın İmkamı bağlamında Siyasal ve ekonomik hedeflere ulaşmak için Medeniyetler/Kültürler Arası Savaş tezinin meşruiyet aracı olarak kullanıldığı tezi üzerinde durulacaktır. Çatışma tezinin yanlış anlama, yorumlama ve ön yargılardan oluşması nedeniyle mevcut imaj sorunu aşmak için birbirimizi anlama ve keşfetme sürecinin gerekliliği vurgulanacaktır. Ardından çok kültürlü çoğulcu bir anayasa ile Yurtseverlik Bilinci Oluşturma Projesi Olarak AB'nin oluşumuna üye İspanya ve aday Türkiye'nin medeniyetler ittifakı girişim öncüleri olarak olası katkıları (dini/kültürel verilerin belirleyiciliği bağlamında) tartışılacaktır. Medeniyetler arası uyum ve uzlaşmanın aktörü olarak Türkiye'nin jeopolitik ve kültürel konumu tespit edilecek, tarihsel birikimini demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti olarak günümüze nasıl aktardığı belirtilecektir. Sonuç olarak, medeniyet ve kültürlerin barışçıl bir şekilde bir arada var olabilmelerinin zorunluluğu üzerinde durulacak, çatışma mantığı ve çatışma riskini en aza indirmeye ihtimali güçlenmiş olacaktır.

**

The Significance of GIS Technology in Shaping Asian Community

Dr. Mohd. Akhter Ali
Osmania University
Hyderabad, INDIA

mohdakhterali@yahoo.com

Abstracts

GIS (Geographical Information System) Technology with its advantage to be able to link a huge mass of attribute data to spatial data and offer a spatial perspective to important policy matters provides an essential decision support tool to the planners and policy makers. GIS provides a spatial window to a plethora of activities and this lends a new dimension to their interpretation, manipulation and use. Amenities and facilities are one such facet of urban infrastructure which benefit immensely from the application of GIS technology. This becomes more relevant when the economies of scale which quite often flow from the application of GIS technology, become more than relevant in the developing countries which try to optimize on their limited resources. The cases of the Asian cities are a case in point and here Hyderabad, India has been taken as a case study.

Asia is not only the largest but also the most populous continent with the two most populous countries (India and China) of the world; it encompasses not only the human numbers but also the most varied cultures of the world. The concept of 'Unity' in 'Diversity' can be well applied to Asian continent with a varied of Socio-economic staggering, but it represents a true 'Oriental' culture. The diversity of Physiographic, Population, Religion and Culture are all distinctly different from each other but overall they have their roots in basic race which has spread itself through various chronological phases. It is imperative that as there are more numbers, the problems too assume unproportionate dimensions.

**

Rumi's View of Tolerance from the Perspective of Religious Pluralism

Assist. Prof. Dr. Mustafa ÇEVİK
Adıyaman University
Adıyaman, TURKEY

mustafacevik_tr@yahoo.com

Abstract

Rumi is a leading personage in the intellectual-mythical tradition of Muslims. His thoughts which were based on sufism might be considered some form of humanism and are even today taken very seriously by many different people in all of the world. These appeals might be thought to embrace whole humanity. Humanistic thoughts of Rumi are commented sometimes as 'religious pluralism' which was shaped by English philosopher John Hick. According to his theory the capacity of man does not have the power to define and understand the religious truth. Therefore the human mind can only try to understand God and his relation to the universe, but never can be sure whether his thoughts about God are true or not. So, it is worthwhile to study Rumi's tolerance towards religions from the perspective of religious pluralism. In this paper the religious pluralism will be discussed from the mainstream Islamic understanding and further from the perspective of Rumi's writings. Further we will analyze whether religious pluralism is compatible with Islam in general and with Rumi's writings in particular. Finally it will be concluded that Mevlana is not a religious pluralist in the strict sense of the world but might be considered as the religiously tolerant towards other religions and creeds.

**

The Concept of "bilge" (Wisdom) in *Kutadgu Bilig*

Kutadgu Bilig'de "bilge"

Prof. Dr. Mustafa S. KAÇALIN
Marmara University
Istanbul, TURKEY

mskacalin@gmail.com

Özet

Kutadgu Bilig (Kâşgar 1069) bir bilgelik kitabıdır. *Bilge* 'hakim, hikmetli' kelimesi de içerisinde birçok defa geçer. Birçok bilim dalının 'bu husus acaba yüzyıllar önce nasılmış, Orta Türkçede nasılmış, Orta Çağda nasılmış, Türkistan'da nasılmış ...' gibi sorularına cevap ararken başvurduğu mühim bir kaynaktır. Bu öğüt verici ve tecrübe

aktarıcı *bilgelikler* ‘hikmetler’ kitabında bilgelik kelime olarak nasıl anlaşılmalıdır ve dilcilik bakımından nasıl anlaşılabilir? Eskiden *bilge* yanında acaba başka bir kelime var mıydı? Şimdi bilge yerinde acaba hangi kelime var? Bu bildiride ayrıntılı olarak bu sorulara cevap aranacaktır.

**

Korean-Japanese Comparative Linguistics and Genetic Anthropology

Myoungmi PARK-ISHII
Kyusyu Sangyo University
Fukuoka, JAPAN

mmpark85@hanmail.net

Abstract

I am delighted that the 4th ICAPA is taking place in Jakarta. At the 1st ICAPA in Turkey, I was impressed by the launch of a new Asian academic association, and was happy to meet many Asian colleagues. And I thought I would do my best to contribute to this association, though my power may be limited. Thus, I decided to make arrangements for hosting the next, 5th ICAPA in Japan, which is being prepared now. My field of research is Korean-Japanese comparative linguistics, and my goal is to prove that many lexical items from Korean and Japanese indigenous vocabularies have phonological correspondences. At the 1st ICAPA conference in Turkey, I presented a paper titled “New Horizons in Altaic Linguistics” with Professor Shimizu and another paper titled “A Study on the Japanese Verb Ending *-ru*” by myself at the 2nd ICAPA conference in my homeland, Korea. This time, on the basis of these earlier papers, I am planning to present a paper titled “Korean-Japanese Comparative Linguistics and Genetic Anthropology”. In this paper, I am exploring the background of Korean-Japanese linguistic similarities in the realm of history and past population movements with the help of genetic anthropology.

**

Fethullah Gulen on Dialogue and Tolerance Between Religions

Prof. Dr. Nagima Zh. BAITENOVA
Al-Farabi Kazakh National University
Almaty, KAZAKHSTAN

Dr. A. A. DEMEUOVA
OOD of Mangistau Institute
«Bolashak»
Aktau, KAZAKHSTAN

Nagima.Baitenova@kaznu.kz

Abstract

F.Gulen is known not only as the Islamic preacher, the scientist-theologian, the philosopher and the public figure, but in a greater degree, as the theorist and an expert between faith dialogue and tolerance. F.Gulen's philosophy is vital philosophy for it is based on principles of love, compassion and tolerance. Among researchers of creativity of F.Gulen there was an opinion on it as the continuer «Dialogue theology», the Turkish seminary student between faith dialogue proves questions exclusively Islam principles. Other researchers name are «The lawyer of dialogue», since the basic leitmotif of its many performances and publications is the problem between faith and an interciviliation dialogue and the consent. F.Gulen considers that becomes a century of tolerance and

mutual understanding XXI century. Idea of tolerance, between faith and an intercivilization dialogue have laid down in a basis of the educational concept of F. Gulen. He considers, if ignorance and extremism form a basis for various social illnesses, conflicts the world will rescue knowledge and tolerance. F.Gulen carries ignorance, poverty and contentions to three worst enemies of mankind. Education, harmony between work and the capital and association should be opposed them. According to F.Gulena the purpose and mission of new educational process should become not give high quality formation, and can bring up in a greater degree a new galaxy of citizens of the world which in the life will be guided by humanity and tolerance principles, to learn to live in between faith the consent and the world.

**

An Epistemological Coupure to Globalize the Korean Political Philosophy

NAH Jeong-Won
KangWon National University
Chuncheon, KOREA

jwnah@kangwon.ac.kr

Abstract

Most Oriental, Asian or Korean scholars believe that the Occidental philosophy keep unsolved its dualism between substance and phenomenon, and Deity and humanity, cause of its realistic, analytical and scientific methodology, and eventually turn to the Oriental harmonious holism with the idealistic, mystical and intuitional methodology, and also that the Asian-centrism with the religious or philosophical intelligence will overcome the limit in the euro-centric knowledge. But the western too is idealistic, mystical and intuitional, and the eastern too is realistic, analytical and scientific. And the Occident have been keeping to try to have the One, Idea, Eidos and Geist whereas it's doubtful whether the Orient is successful to present the Being logically in the Confucian, Buddhistic, or Islamic theologico-metaphysical schema. Here we need an epistemological coupure to meet the East with the West in the age of globalization to increase the mutual understanding. We have to acknowledge that both in the western dualism and the eastern holism, the human being cannot testimony logically the eternal One, and also that the methodologies in both sides are inter-changeable and complementary to develop each philosophical system. Through this epistemological coupure Korean political philosophy can enhance its transmissibility with the western methodology and terminology.

**

Sport Ethics vs Sport Doping*

Nam, Joong-Woong
ChungJu National University
Chunju, KOREA

jwnam@cjnu.ac.kr

Kang-Bon GOO
Yeungnam University
Daegu, KOREA

cokocom@hanmail.net

Abstract

Interest for sports goes on being high internationally. Sports are a representative cultural asset with a special benefit of globalization. It is natural to have an affirmative and negative

discussion on cultural assets. However, people take a lot of interests in negative events and situations since sports are based on ethical situation. Recent problems related to doping disclosed are a target of interest in the side that they damage the root of sports. Also by social environment, namely development of scientific technology and medical science, diverse doping problems are disclosed. It takes place since sports are basically focused on competition and fairness. Therefore, the study will treat diverse sides of doping deterioration and expansion followed by changes of social environment in the side of sport ethics.

* This work was supported by the Korea Research Foundation Grant funded by the Korean Government (KRF-2007-322-G00006) kbgoo@ynu.ac.kr

**

**Re-instating the Harmonious Past of Christianity and Islam
A Study of the Ethos of Tolerance and Co-Existence during the Golden Horde Period**

Prof. Dr. Naseem Ahmad SHAH
University of Kashmir
Srinagar, INDIA

abuhuma@yahoo.co.in

Abstract

The subject of Christian-Muslim relations has been perhaps the most significant aspect of the cultural phenomenon of the contemporary world. It can be plausibly brought out that other cultural paradigms have been, despite their highly advanced contributions in Europe, Middle East, Central Asia and Eastern Europe, functioning against the backdrop of Christian Muslim worldview and value system. The impact of the latest version of Christian-Muslim religious consciousness as encapsulated into the scriptures of Islam and Christianity has been immense across West Asia, South Eastern Europe, North Africa, Central Asia, South Asia and South-East Asia. The interaction between Islamic cultural paradigm and the multicultural scenario of the Christian societies has been one of the fascinating themes of the contemporary academic world. The flag-bearers of Islamic cultural standards interacted with the Christian cultural values and norms for almost four hundred years before the establishment of Kievan kingdom and the Golden Horde Empire of Mongol-Tatars. The Tatar legacy of Golden Horde period was itself a synthesis of Turko-Mongol tribal identities and Islamic system of beliefs and values. However, in the course of the creative synthesis of multiple cultural standards as fructified into and represented by the Mongol-Tatar legacy or heritage became itself the paradigmatic standard in the ongoing and evolving cultural dialectics of Russia and Central Asia. The Mongol-Tatars being the source of political power soon became the standard bearers of cultural values and civilizational norms. They received the Islamic beliefs and values of Middle Eastern and central Asian Islamic realm through their own predilections, presuppositions and understandings and retained their long cherished and deep rooted indigenous cultural under currents and overtones. Undoubtedly in the Golden Horde period the process of cultural synthesis was fraught with great difficulties, but the creative ingenuity of Mongol-Tatars won the day and what seemed to be theoretically impossible was translated into the practice of great historical brilliance, wisdom and glamour and after negotiating great roadblocks, the Golden Horde period emerged into an era of co-existence, harmony, tolerance and fraternity. The Mongol Tatars skillfully managed the unavoidable correlation between the compulsions of political power and imperatives of cultural synthesis.

The Golden Horde rulers were ostensibly championing the objective *weltenchaung* of Islam. The mainstream version or interpretation of Islamic discourse is universalist, finalist, transcendentalist and supracultural. However the filed situation of Golden Horde Empire was multicultural and cross-cultural. The clash was inevitable and unavoidable. But both Christian and the Muslims with the help of State apparatus negotiated the process with great wisdom and sophistication and demonstrated a strong commitment to their plural and syncretic cultural ethos. The literature of the period abundantly possesses a deep humanistic flavour and harmonious tune. The process of cultural synthesis and religious harmony was undoubtedly consolidated and strengthened under the political patronage of Golden Horde rulers. The interaction between the local Tatar-Mongol traditions and the mainstream Islamic legacy that was represented by Perso-Arabic and Central Asian tradition gave the Golden Horde society its abiding values of tolerance, fellowship of faith and brotherhood of man. The cultural history of this period has been largely free of bigotry, zealotry and intolerance. Christians and Muslims of the said period have been great advocates and exponents of religious tolerance and horizontal humanist values. A remarkable instance of this phenomenon/ethos can be cited from the letter that was addressed to the Metropolitan Peter in 1313 A.D. by Uzbek Khan.

By the will and power the greatness and mercy of the most High! Uzbek to all our princes great and small ... Let no man insult the Metropolitan Church of which Peter is the head, or his servants or his Churchmen; let no man seize their property, goods or people, let no man meddle with the affairs of the Metropolitan Church, since they are divine. Whoever shall meddle therein and transgress our edict, will be guilty before God and feel His wrath and be punished by us with death. Let the Metropolitan dwell in the path of safety and rejoice, with a just and upright heart let him (or his deputy) decide and regulate all ecclesiastical matters. We solemnly declare that neither we nor our children nor the princes of our realm nor the governors of our provinces will in any way interfere with the affairs of the Church and the Metropolitan, or in their towns, districts, villages, chases and fisheries, their hives, lands, meadows, forests, towns and places under their bailiffs, their vineyards, mills, winter quarters for cattle, or any other of the properties and goods of the Church. Let the mind of the Metropolitan be always at peace and free from trouble, with uprightness of heart let him pray to God for us, our children and our nation. Whoever shall lay hands on anything that is sacred, shall be held guilty, he shall incur the wrath of God and the penalty of death, that others may be dismayed at his fate. When the tribute or other dues, such as custom duties, plough-tax, tolls or relays are levied, or when we wish to raise troops among our subjects, let nothing be exacted from the cathedral churches under the Metropolitan Peter, or from any of his clergy:... whatever may be exacted from the clergy, shall be returned threefold... Their laws, their churches, their monasteries and chapels shall be respected; whoever condemns or blames their religion, shall not be allowed to excuse himself under any pretext, but shall be punished with death. The brothers and sons of priests and deacons, lying at the same table and in the same house, shall enjoy the same privileges..... (T. W. Arnold, *The Preaching of Islam*, New Delhi: Renaissance Publishing House, 1984, p. 241).

Relevance of the Study: Today when the discourse of forging harmonious relations among different faiths especially between Christianity and Islam is assuming enormous importance in the face of the perceived menace of the 'Clash of Civilizations' and the rising tide of religious extremism in many parts of the globe, a study aiming at the civilizational synthesis, cultural assimilation and accommodation, religious tolerance, co-existence, identifying the similarities between different societies of the world and encouraging a dialogue becomes of an utmost significance. More so in the wake of great cultural polarizations and ideological disagreements, we need to revisit the glorious

period of Christian-Muslim harmonious relations and to probe the dynamics operating behind the humanist ethos of Golden Horde period. Such a study may not only help in cementing the bonds but it would at the same time, disprove the myth of clash of civilizations by bringing to memory the proverbial harmonious past of two great cultures: Christianity and Islam.

**

The Role of Education in the Realization of Child Rights

Dr. Nasser Khameneh
University of Payambar Azam
Tabriz, IRAN

khameneh2001@yahoo.de

Abstract

There is little success in realization of child rights in spite of international efforts to put these rights into practice. The necessity of educating child rights shows up here. The writers of the articles of convention of child rights have been aware of this fact. They have mentioned educating for children rights as the aims of education and thus mentioned it in the introduction of the article. There has been great interest in child rights in the works of great Philosophers of education in the new age. The role of John Dewey, Maria Montessori, Elen Key and many others could not be ignored in the international approach to this theme. How can education prevent the ignorance of child rights in practice is a Question to which my Paper tries to find a brief answer. In this Paper after pointing to the necessity and the importance of child rights, I will explain different rolls of educational systems in realization of child rights convention. These all could not be happen without any change - some times basic ones, in the methods and plans and aims of education. Thus these aspects will be also discussed at the end.

**

Alienation and Miscommunication

Yabancılaşma ve İletişimsizlik

Prof. Dr. Nurten Gökalp
Gazi University
Ankara, TURKEY

gokalp@gazi.edu.tr

Özet

İletişimsizlik ya da iletişim kopukluğu günümüz insanların ve toplumlarının en önemli sorunlarından. Kişiler ve toplumlar birbirlerinden ayrılmakta uzaklaşmaktadır. Her insan ve toplum olayları kendi bakış açısından değerlendirmekte, diğer kişi ya da toplumu tanıyıp anlamada, hatta kabul etmekte zorlanmaktadır. İnsanlar ve toplumlar arasındaki bu kopuş gittikçe derinleşmektedir. Bu durum öncelikle kişilerin ve toplumların birbirlerine yabancılaşması ile ilgilidir. Bu bildiride psikolojik ve sosyolojik bir yabancılaşma sonucunda ortaya çıkan iletişimsizlik ve birbirini anlamama problemi ile ilgili felsefi bir değerlendirilme yapılmaya çalışılacaktır. Modern dönemlerin problemi, modern felsefelerde ve ideolojilerde popüler bir kavram olan yabancılaşmanın üç

türünden bahsedilir. Bunlar insanın kendine yabancılaşması, başkalarına ve dünyaya yabancılaşmasıdır. Bu üç tip yabancılaşma da birbiri ile bağlantılıdır. Özellikle modern dönemlerde öne çıkmakla birlikte yabancılaşma her dönemde vardır. Ancak modern dönemlerin yabancılaşması önceki dönemlerdeki yabancılaşmadan daha farklı, daha yoğun ve egemen bir yabancılaşmadır. Burada öncelikle psikolojik ve sosyal anlamları ile değerlendirdiğimiz, özellikle egzistansiyalist felsefelerin vurgu yaptığı, bireyselliğin artması, insanın hayatındaki boşluk, korkunç yalnızlık, yaşamın anlamsızlığı gibi niteliklerle öne çıkarılan yabancılaşma kavramı her ne kadar insana ait bir problemmiş gibi duruyorsa da bunun toplumlar ve toplumlar arası ilişkiler için de önemli olduğu düşünülebilir. Bu bildiride yabancılaşmaya bağlı olarak ortaya çıkan kültürler ve toplumlararası iletişimsizliğin ortadan kaldırılabilmesi koşulları değerlendirilecektir.

**

Space, Time, and the Imagination: Ghazali on the Philosophers' "2nd Proof" for the World's Pre-eternity in the Incoherence of the Philosophers

Assist. Prof. Dr. Omar Edward MOAD
Qatar University
Qatar, UAE
edwardrm@qu.edu.qa

Abstract

In the *Incoherence of the Philosophers*, al-Ghazali sets out to rebut various arguments that the world is pre-eternal. His treatment of the second of these arguments is closely connected with aspects of the faculty psychology which he inherited from Ibn Sina. In this paper, I will review the argument, the psychology in question, and the role the latter plays in al-Ghazali's rebuttal. It will be seen that the result of al-Ghazali's treatment of the topic is not simply a defense of so-called "orthodoxy," but in fact advances a more subtle, sophisticated position on the nature of the spatio-temporal than seems to have been anticipated by Ibn Sina's argument.

**

The Attitudes towards Women's Status in Turkish Society The Case Study of Istanbul

Prof. Dr. Ömer ÇAHA
Fatih University
Istanbul, TURKEY
ocaha@fatih.edu.tr

Abstract

Based upon a case study conducted in Istanbul my paper will focus on the attitudes of Turkish society towards women's status and roles. The paper will quest how Turkish society perceives woman's nature, her familial, social and political roles. The key question that will be asked in that respect is whether Turkish public has an egalitarian outlook in regards to the gender roles in familial as well as social, political and economic life. It is generally accepted by the sociologists who observe Turkish society that traditional values still continue to mark the status of women in various aspect of social life. The secondary position of Turkish women in social, economic and political life is

generally connected, by such sociologists, to the traditional values prevailed in Turkish society. Moving from a questionnaire that I have run in Istanbul my paper will discuss whether such evaluations are correct or not from the point of view of the Turkish public. Cultural perception of woman's nature, the division of labor at home and in the society, the evaluation of women's work, woman's administrative positions, domestic violence against women, the honor crimes seen in traditional regions of Turkey are the issues taken under question through this paper.

**

The Causes of Religious Radical Movements in Muslim Countries

Assoc. Prof. Ramazan BİÇER
Sakarya University
Adapazarı, TURKEY

Assoc. Prof. Mehmet DALKILIÇ
Istanbul University
Istanbul, TURKEY

rbicer@sakarya.edu.tr

Abstract

In this article we tried to clarify the thoughts about Islam and terrorism in the Islamic country and in Turkey. Many important issues have recently been published in Turkey and lay stress on two opinions: firstly a real Muslim cannot be a terrorist. Secondly religion does not permit to kill a man in order to reach a goal. Generally speaking it is safe to say that religions exist only for the happiness of humankind. This is valid not only for individuals but also for the communities and societies. Nonetheless, it is also undeniable historical fact that many religions, which aim the happiness of humankind, also contain violence in it.

Although according to Muslims the main concern of Islam is to make people happy in this world and hereafter, what are the main characters of these modern violent movements in the Islamic world and Turkey? At this juncture it is safe to assume that same minority radical groups are supposing to be based their intolerable attitudes on their religious understanding and philosophy. In other words, they think that they try to please God by this religious violence and intolerance. So what they have done is carried out in the name of God therefore they even take serious measure against their co-religioust who does not think like them? There are two main reasons for radical movements in the Islamic country especially in Turkey. First is the arguments derived from some Qur'anic verses and prophetic hadiths, as well as the *jihad*. In fact, theologically, that could not to be interpreted in support of such actions. Their actions are very much related to their understanding of abuse Islam by narrow-minded. Secondly, there are some governmental pressures. Like secular pressures as well as in Turkey and autocratical-monarchic pressures as well as in Gulf Countries and Saudi Arabia. For example, in Turkey, secularism some times enforces as opposed of the religion. On the other hand secular state not allows to religious education officially and unofficially. As known that Turkish people are Muslim 90 %. They want to learn their religion. So, they impressed by some radical and local religious groups. Unfortunately, non-democratic and radical secular statements caused some radical religious movements in the Islamic country. So, the solution for the religious radical movements in the Islamic world and in Turkey is the democratic improving.

**

Open Civilization: Civilizational Pluralism and World Order

Prof. Dr. Recep ŞENTÜRK
Fatih University
Istanbul, TURKEY

rsenturk@fatih.edu.tr

Abstract

Civilizations can be described as “open” or “closed” depending on their approach to other civilizations. If a civilization recognizes the existence of other civilizations and their right to life, I call it “open civilization.” Otherwise, if it sees itself as the only civilization in the world, denies the right of other civilizations to survive and tries to assimilate or exterminate them, then I call it “closed civilization.” I argue that alliance of civilizations can be possible only if the open civilization prevails. Islamic civilization as understood and practiced by the Ottomans (1299-1920) was an open civilization which allowed the existence of other civilizations under its rule such as Orthodox Greek, Armenian, Catholic, Protestant and Jewish. This phenomenon is commonly known as Ottoman Millet system. In this paper, I will explore how Ottoman openness shapes, perhaps unknowingly, the Turkish public opinion towards the West and the EU as well as the extent to which we can learn from Ottoman experience to establish civilizational pluralism in the modern world. Turkey has the only Muslim society in the world today who wants to become part of a union whose majority is non-Muslim, the EU, based on the conviction that Muslims and non-Muslims share a common future and should jointly build it. This distinct approach originates from the Islamic openness to other civilizations and educates Muslims support the alliance of civilizations.

**

Eastern and Western Civilizations: Religious Aspect and Toleration

Doğu ve Batı Medeniyeti: Dinî Yön ve Toleranslık

Prof. Dr. Salahaddin Khalilov
University of Azerbaijan
Baku, AZERBAIJAN

abaturxan@hotmail.com

Özet

Tarih boyunca yeni bir medeniyet inşası her zaman Doğu ve Batı değerlerinin sentezi sayesinde mümkün olmuştur. Fakat, maalesef Batı’da medeniyet bazen din ve dil ile bağlantılı bir şekilde ele alınmaktadır. Halbuki, dil ve dinin manevi kültür unsurları arasında yer aldığı hususu herhangi bir kuşku doğurmasa da, uygarlığın hislere dayanan din ve manevi kültür üzerine değil de evrensel özellikler taşıyan akıl üzerine bina edildiği bir gerçektir. Dolayısıyla Batı’da S. Huntington gibi düşünürler medeniyetin Batı’ya özgü bir şey olduğunu söylemekle aslında Doğu’da evrensel düşüncenin ve aklın varlığını inkar etmektedir. Dil konusuna gelince, günümüzde İngilizcenin medeniyet dili olarak kabul görmesi İngilizcenin kendisinden değil, bu dilde konuşan milletlerin politik ve ekonomik gücünden ileri gelmektedir. Uygarlığın temelini iş bölümü oluşturmaktadır. Birbirini tekrarlayan insanlardan daha güçlü olmaları için insanların birbirilerinden farklı olmaları ve birbirlerini tamamlamaları gerekir. Bize göre uygarlığın yönü insandan

topluma doğrudur. Uygarlık her şeyden önce toplumun örgütlenmesi ve yetkinleşmesi sürecidir. Her ne kadar Doğu'da ilim ve teknolojinin gelişmesine engel olarak genellikle İslam gösterilse de aslında bu tür bir engel olma konusunda Hıristiyanlık daha fazla dikkat çekmektedir. İslam aleminde bilimin gelişmemesinin nedeni aslında İslam'ın bilime engel olmayarak uzun süre bilimle birlikte yürüyebilmiş olmasından kaynaklanmıştır ki bu da bilimin bağımsızlığını kazanmasına ve gelişmesine imkan tanımamıştır. Halbuki, Hıristiyanlık tamamen bilime karşı olduğundan ikisi arasında çıkan çatışma bilimin bağımsızlığını kazanması ve gelişmesi sonucunu doğurmuştur. Aslında ilim mâhiyet itibariyle dinden farklı bir olaydır. O, dinin karşıtı olmayıp, yalnızca dinden farklı bir düzlemde yer almaktadır. İlimle din arasındaki karşıtlık ve çatışma yalnız ilmin kendi sınırlarını aşarak imanın yerine geçme iddiasında olduğu an söz konusudur. Diğer taraftan din de yalnız bir inanç meselesi olduğunu unutarak, kendisini bir idrak meselesi olarak ifade etmeye çalıştığı an ilmin karşısında yer almış olur. Dolayısıyla idrak ve inancın her birisi kendi bağlamında güzeldir. Fakat başka bir alana taşındıklarında gerici bir konuma düşmüş olurlar. Bu iki alanın karşılıklı ilişkisi ilmin ve dinin değil, felsefenin problemidir.

**

Moral and Justice Education from Civilizational Perspective

Medeniyet Ekseninde Ahlak ve Adalet Eğitimi

Assist. Prof. Dr. Samettin GÜNDÜZ
Abant İzzet Baysal University
Bolu, TURKEY

Assist. Prof. Dr. Süleyman DOĞAN
Yıldız Technical University
Istanbul, TURKEY

samettin_tr@hotmail.com

Abstract

suleyman965@yahoo.com

Bu tebliğde medeniyet ekseninde ahlak ve adalet eğitimi arasındaki ilişkiler ortaya konulacaktır. Medeniyetin Doğu-Batı dünyasındaki gelişimini, medeniyetin ortaya çıkarmış olduğu ahlak ve adalet anlayış ve uygulamalarının açıklanması örneklerle yapılacaktır. Günümüz dünyasındaki ahlak ve adalet eğitimi uygulamalarının ne kadarının medeniyet ekseninde olup olmadığı değerlendirilecektir. Medeniyeti bir millet ortaya çıkarabilir, medeniyet o millete ait olabilir ama bütün milletlerin ortak yararlandığı durumu ifade etmektedir. Aslında medeniyetler birbirlerinin alternatifi değildir. Birbirleriyle çatışma içerisinde olmaktan öte medeniyetlerin kendisinden önceki ve sonraki medeniyetler arasında ilişki bulunmaktadır. Medeniyetlerin birbirlerini yok etmek yerine birbirleriyle iletişim içerisinde olup kendilerine katkı sağlayan yönünü görmeye çalışırlar. Mesala, Batı medeniyetinin ortaya çıkmasını sağlayan gerekçelerden birisi Doğu Medeniyetindeki ilmi eserlerin Batı dillerine çevrilmesidir. Dünyada medeniyetler farklı coğrafyalarda ortaya çıkmıştır. Farklı coğrafyalarda ortaya çıkan medeniyetlerin ortak değerleri ahlak ve adalettir. İnsanlığın ahlak ve adaletin dili ortaktır. Bu ortak dil, insanı ve hukuki değerler olmadan medeniyetleri inşa etmenin mümkün olmayacağı bilinmektedir. Medeniyeti etkin kılmanın yolu ahlak ve adalet eğitimiyle olabileceği, ahlak ve adaletin olmadığı yerde medeniyetten söz etmenin mümkün olamayacağı bilinmelidir. Sonuç olarak bu tebliğde ahlak ve adaletin eğitimin nasıl, nerede ve ne şekilde verilmesi gerektiği ortaya konulmaya çalışılacaktır. Bu yönüyle orijinal bir tebliğ değeri taşımaktadır.

**

Translating Heidegger`s “*Being and Time*” in Mongolian Language

Prof. Dr. Sanjaadorj MOLOR-ERDENE
Mongols Mind Research Institute
Ulaanbaatar, MONGOLIA

molor-erdene@gmx.net

Abstract

German Philosopher Martin Heidegger is the greatest Philosopher of twentieth century. His philosophical work “*Being and Time*” has attained an international celebrity in such a short time. It is beyond doubt that the influence and the international irradiation of *Being and Time* are due to the consecutive translations that traversed and irrigated various philosophical cultures of the world. The spread of this masterpiece is simultaneous with the spread of its translations and with their propagation in the networks of other cultures. The history of translations of *Being and Time* remains equally determinative for the actual state of international Heideggerian research. In 21 languages⁴ this masterpiece has been complete translated and published many volumes which discussed the various aspects of *Being and Time*`s importance in the field of contemporary thinking. In Asia this philosophical work has been already translated in Korean, Japanese and Chinese languages. There is a recent partial translation in Persian, and there are in preparation translations in Arabic, Turkish and Mongolian. In autumn of 2008 has been started my translation work of German original “*Sein und Zeit*” in Mongolian language. The purpose of this project is the philosophy students who have in Mongolia no possibility to read philosophical oeuvre of great philosophers. Most philosophical works of classical authors have been not translated. So Heidegger`s *Being and Time* is one of the first classical authors in Mongolia which has been translated from original to Mongolian language. In this paper I will discuss and present my problems during the translation work of Heidegger`s *Being and Time*.

**

Democracy and Human Rights in Mongolia

Dr. Sarantuya DAGVADORJ
National University of Mongolia
Ulaanbaatar, MONGOLIA

zssz_3@yahoo.com

Abstract

The presentation concerns an issue on human rights protection mechanism in Mongolia, which has been asserted to have the democratic government. The international community has recognised the whole range of human rights. The Constitution of Mongolia, adopted in 1992, guarantees provisions of basic human rights and freedoms in the Article 16. Mongolia is a party to several International Treaties and Conventions for the Protection of Human Rights. Democracy is a form of government in which political power is based on the will of the people, and all citizens have the opportunity to participate equally in the political life of their societies. Democracy is based on the freely expressed will of the people to determine their own political, economic, social and

⁴ Studia Phaenomenologica V (2005)

cultural systems and their full participation in all aspects of their lives. According to some scholars, there is no classic model of democracy to be applied in all places, at all points in time. Democratic governments may take many forms, and develop through many phases, depending on the particular characteristics and circumstances of a particular community. Mongolia has a one-house parliament, members of which are chosen by majority vote principle of multi-party free election. Free and fair elections are one of the essential elements of democracy. The presentation enlightens the goals of the Human Rights Protection mechanism set forth in the National Program on Protection of Human Rights of Mongolia.

**

An Asian Philosophy of Religion: Koreanization of Christian Belief

SHIN, ShangHyong
Andong National University
Andong, KOREA

sshin1264@hanmail.net

Abstract

The study focuses on illustration of Christianity which shows how Christian belief has been localized in Korean modern society for the first time. Three thinkers, amongst others, might be included : Yu YeongMo, Kim KyoSin and Ham SeokHeon. Though all of three take equally important seats in each one's own sense, Yu YeongMo is dealt with, for the space limited. For Daseok, the called name of Yu YeongMo, takes Christianity to be an alternative for the Korean culture to be a new model which contains the expanded spirit of Korean people. The undeveloped Korean society calls for a thought to include their dynamic spiritual colours so that it could become more powerful energy. It was Christianity that Koreans were seeking after; on the other hand, however, Christianity was asked to become modified for it to localize at the foreign land, Asia, particularly in Korea. Implicitly or explicitly Daseok knew how it is to be changed. The study will show how he managed Christianity to be Koreanized. This will say anything about it giving some insight into religious belief to us today.

**

Modern Transformation of the Aesthetics and Philosophy of Asian Traditional Mask Plays

Sohee Yoon, Young Deak Yoon,
Pusan National University
Kumjung-ku, Pusan, KOREA

ydyoon@pusan.ac.kr

Abstract

In Asia, there are various mask plays, a kind of traditional culture such as Cheuyongmoo in Korea, Charmoo in Tibet, Noo in Japan, Sanak or Backhee in China, Java dance in Indonesia. In these traditional mask plays there exists not only unique tradition and culture of each country of its origin but also common basic culture of Asian society. These points provides us basis for common identity and cultural interaction among the Asian countries in this globalization era. This paper reinterprets the aesthetics and

philosophy of these traditional mask plays in Asia to apply them in postmodern society and globalized world. It also ascertains the potential application for cultural content and cultural industry.

**

Islam and Tolerance

İslam Dini ve Hoşgörü

Assist. Prof. Dr. Şahin DOĞAN
Çankırı Karatekin Üniversitesi
Çankırı, TURKEY

sahindoganogretmen@gmail.com

Özet

Kur'an-ı Kerimde dinde zorlamanın olamayacağı ve peygamberin görevinin de dini en güzel şekilde tebliğ etmek olduğu bildirilmektedir. Hz. Peygamberin başkanlığında hazırlanan Medine şehir devleti anayasasında “Müslümanların dinleri kendilerine Yahudilerin dinleri de kendilerinedir” denilmekte ve ayrıca Yahudilere hukuki konularda kendi dinlerinin kurallarına göre yargılanma hakkı tanınmaktadır. Hulefa-i Raşidin döneminde de yeni fethedilen yerlerde Yahudi, Hıristiyan ve diğer din mensupları ile yapılan antlaşmalarda dini hayatları ve kutsal mekânları koruma altına alınmıştır. İslam dinindeki bu hoş görü ve adalet İslam dininin kısa sürede dünya coğrafyasının büyük bir kısmına yayılmasına neden olmuştur. Endülüs Emevi devletinde de yine ehl-i kitab’a aynı dini hürriyetler tanınmıştır. Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinde de diğer din mensuplarına dini, siyasi, iktisadi ve kültürel haklar tanınmış asimile politikası uygulanmamıştır. Özellikle Osmanlı döneminde çok farklı din ve etnik kökene mensup insanların uzun süre barış içinde yaşayabilmelerinin temelinde dini hoşgörü ve adalet yatmaktadır.

**

Towards a Common Philosophy of Asia Müşterek Bir Asya Felsefesine Doğru

Assist. Prof. Dr. Şengül ÇELİK
Fatih University
Istanbul, TURKEY

scelik@fatih.edu.tr

Özet

Batı Felsefesi batı düşünce tarihi boyunca takip edilmiş bir geleneğin sistematik bir halde prensipleri ortaya konmuş fikri bağlamda doğudan esintiler taşısa da sorunları ele alış, yöntem ve ifade ediş prensipleri kendi dünya görüşü ile farklılaşmış bir gelenektir. Birçok kültürlerle ev sahipliği yapmış medeniyetler çıkarmış doğu hala batı karşısında bir felsefe geleneği olup olmama konusunda tartışılmaktadır. Bu konu fenemolojik yaklaşımın gereği olan “yaşam alanına bakma” yöntemiyle ele alınırsa doğunun felsefi içerik açısından çok zengin bir yapıya sahip olduğu ortaya çıkacaktır. Batılı anlamda bir felsefe geleneği doğu dediğimiz birçok farklı kültürün ortak bir çatı altında azami müştereklerde birleşerek prensiplerini ortaya koymasıyla gelişecektir. Bunun için öncelikle Asyayı yapan unsurların ne olduğunu tespit etmek prensiplerimizi de bu doğrultuda kurmak gerekecektir. Bu makalede Asyayı yapan en belirgin unsurun “yaşam alanı” olduğu

görüşünden hareketle Asya felsefesinin fenemolojik bir yapıya sahip olduğu ve prensiplerinin bu doğrultuda geliştirilmesi gerektiği savunulacaktır.

**

**What is the Name of our Present Day Civilization?
The Fear to Denominate the Contemporaneous Civilization**

Prof. Dr. Teoman DURALI
Kırklareli University
Kırklareli, TURKEY

teomandurali@teomandurali.com

Abstract

Historically the most remarkable civilizations have taken place on the huge Eurasian land-mass. Eurasian civilizations I arrange in two principal groups: *Oriental set of civilizations* —three stars: Ancient Chinese; Indian and pre-islamic Iranian— and *Occidental set of civilizations* —eight stars: Ancient Mesopotamian; Anatolian; Egypto-Mediterranean (Egyptian, Phœnician, Hebrew and Cretan-Mycenean); Antique Ægean; Mediæval Christian; Islamic; Modern Secular West European; Contemporaneous globalizing Anglo-Judaic. With the demise of Western Roman Empire in 476 the Antique Ægean civilization, to which Romans belonged as well, ends and the Mediæval Christian starts to exist. The Modern secular West European civilization, which arises around in the 1500s, is not the successor to the Mediæval Christian one. Just to the contrary, it comes up to oppose the Mediæval Christian civilization.

In fact, religion had, throughout history, been the essence of all cultures and civilizations. The first not to depend on religion is the Modern West European. Instead it is basically a philosophical civilization. Philosophy's foundation stone is rationality. In turn, rationality has become the corner-stone of this new civilization. Rationality is the pure act of thinking. Within rationality, feelings are deliberately kept out of the process. In rationality the pure intellectual process is called ratiocination. During the process a clear-cut view can be gained about how the last-appearing thought proceeds from the former one. Thereby an overt demarcation line can be drawn between a correct conclusion and an erroneous one. Where we have a clear perception about the rules that define and govern correct thinking, we speak of formalized reasoning or, in short, formalization. Philosophy-science and especially Galilean–Cartesian–Newtonian, briefly, classical mechanics is the culmination of formalization. The founding fathers of Modern West European civilization took mechanics' analytical formalized frame out of context and tried to spread its explanatory power out to all holes and corners of nature and society. Moreover they maintained that every reasonable civilized person should think along the rules of ratiocination —that is, formalistic logic. The result is known as Rationalism. God came to be replaced by rationality, and not reason, which already exists in the monotheistic religion. Rationalism took over the centre stage that had been evacuated by the faith. This so-called liberation from religion is labeled as Liberalism. Our discussion of these issues will be developed further in our paper.

**

Foreign Direct Investment in Asia in the Era of Globalisation: Some Issues

Prof. Dr. Tirukovela L. N. SWAMY
Osmania University
Hyderabad, A.P. INDIA

swamyln@yahoo.co.in

Abstract

It is beyond any dispute that the ongoing globalization process in most of the developing countries of Asia has resulted in getting high volume of foreign direct investment that helped them in experiencing significant growth in GDP by creating jobs, increasing exports and bringing new management and production techniques. In fact foreign investment fills the gap between domestic saving and investment. It improves Industrial Technology, Managerial Expertise and Marketing know-how and networks to aid growth, employment and productivity and export performance. The Asian Development Outlook (ADO) stressed that FDI is among the major forces propelling the globalization of the world economy and is a key factor in spurring economic growth in Asian developing countries³ It is therefore, FDI is now increasingly recognized as an important contributor to the economic performance and international competitiveness⁴ of the developing countries. It may be noted that in the 1980s the ASEAN region has become one of the most attractive investment locations in the developing world and attracted a disproportionately large amount of FDI particularly in the 1987-1991 period⁵. This is because of the fact that these countries have implemented globalization policies effectively. Further, most of them are politically stable and rich in natural resources particularly in oil and gas resources which attracted sizeable FDI for their exploration and development. Keeping the importance of FDI in the context of economic development in backdrop, an attempt has been made in this paper to examine the nature and extent of FDI inflows to the Asian countries and the growth of FDI for the period 1981-2005 by using the data obtained from various International Financial Statistics Year Books for the period 1981 to 2005. Such analysis are highly helpful in understanding the relative position of countries in terms of FDI inflows under globalization process which have direct impact on their growth process. The following conclusions have been emerged from the study.

1. Developing countries of Asia have received a higher volume of FDI during the period 1981-1990 compared to that of 1991-2005 at aggregate level.
2. China has received the highest volume of FDI compared to all other Asian Countries and its share in total FDI has consistently increased over the period 1980-2005.
3. Further, except India and Bangladesh, all the other countries under study have accounted for higher share in FDI during the period 1981-1990 compared to that of 1991-2005. On the other hand, India and Bangladesh have accounted for higher share in FDI during the period 1991-2005 compared to that of 1980-1990 may be due to the fact that these two countries have implemented liberalization policies in the second sub period.
4. Similarly, as far as growth of FDI is concerned, except in Bangladesh and India in all the other countries, inflow of FDI has grown at a higher rate during the period 1981-1990 compared to that of 1991-2005. While in Bangladesh and India, it has grown at a higher rate during the period 1991-2005 compared to that of 1980-1990.

Although most of the developing countries in Asia have experienced a substantial increase in volume of inflow of FDI and gained much in terms of GDP growth, they face

two kinds of problems as far as FDI is concerned. They are 1) Problems associated with attracting FDI and 2) Problems created by FDI itself in host countries. With regard to first one, it appears that in many countries foreign investors encounter problems such as small size of the markets, trade restrictions, low levels of development of the private sectors, limited access to finance, weakness of the public administration, stability of the legal system, red tapism, bureaucratic procedures, widespread corruption, rigidity of tax system, political and economic instability, a slow pace of the privatization process etc. Even though many of the Asian countries are endowed with abundant natural resources coupled with skilled and relatively cheap labour force, their ability of attracting FDI gets restricted due to these problems. On the other hand, FDI creates itself some problems in host countries such as urban consumerism, concentration of economic power regional disparities etc. The experiences of many host countries show that FDI did not bring much technological gains to them. Further, they did not gain much in terms of employment creation also. Finally, the study argues that as every developing country requires FDI due to shortage of capital investment for various developmental activities, they should plan systematically and encourage FDI in areas where they require investment for achieving higher rate of development. In other words if they attract FDI in non priority areas they may not be benefited much from the presence of foreign investment.

**

Human Rights Protection in Mongolia

Tuvshinzaya TSERENBALTAV
Research and Public Relations Centre
Parliament of Mongolia
Ulaanbaatar, MONGOLIA

tvshnzy@yahoo.com

Abstract

My presentation includes some issues on protection of human rights in Mongolia. The rights of human to live and freedom, to healthy and safe environment and to property are all above the state and legal authorities. Thus, this is why human rights and freedoms and social values accepted not only within the scopes of one nation, but also worldwide on the international level. Mongolia adopted its new democratic Constitution in 1992. According to this fundamental law all people residing lawfully on the territory of Mongolia are equal before the law and court, enjoy the right to be a legal person. The Constitution has guaranteed inalienable rights of people and principles not to discriminate by nationality, race, gender, social origin and position, property, religion, opinion and education. Basic human rights and freedoms are proclaimed in conformity with the Universal Declaration of Human Rights and International Bill of Rights. Mongolia endorsed in 1993 the declaration of the United Nations and has been obliged to adopt and implement national instrument on protection of human rights. The Government of Mongolia signed the Memorandum of mutual understanding on human rights with the UN in 1998 and thus, confirmed to undertake effective activity in the field of the providing and protection of human rights.

**

Medeniyetler Buluşması İçin Asyanın Kıtasallaşması Önündeki bir dilemmayı aşmak: Etnosentrizm-Zenosentrizm

Overcoming A Dilemma Prior To Continentalization of The Asia for An Acquaintance of Civilizations: Ethnocentrism Versus Xenocentrism

Assoc. Prof. Dr. Vehbi BAŞER

Balıkesir University
Balıkesir, TURKEY

vehbibaser@gmail.com

Özet

Asyanın glokalleşme sürecindeki dünyaya katılmasında, Asya toplumlarının kendi içinde ve aralarında yakınlaşma ve işbirliklerinin geliştirmesi anlamında kıtasallaşması perspektifini esas alan bu tebliğde, iki kültürel yanlılık tutumu olarak etnosentrizm ve zenosentrizmin, hem asya toplumlarının kendi içinde ve aralarında, hem de dünyanın öteki toplumlara ile yakınlaşmalarına ket vuran nasıl bir açmaz oluşturduğu ele alındı. Kavram tartışmalarının ardından, somut bir olgu olarak avrupamerkezciliğin içiçe geçmiş ne tür önyargıları besleyip geliştirdiği, bu süreçte dış ve iç oryantalist enformasyon biçimlerinin toplumlar arası yakınlaşmayı nasıl engellediği çözümlendi. Tebliğ, söz konusu tutumların üstesinden gelme yolunda, konjonktürel siyasi çabaların yeterli olamayacağından hareketle; toplumlararası ve kültürlerarası diyalogun geliştirilmesi için öncelikle bu tutumların Asya toplumlarında ne tür biçimler aldığını ve ne ölçüde yaygınlık kazandıklarını saptamaya yönelik kapsamlı bir araştırma programı geliştirilmesinin önemini vurgulamakta; bu programa ilaveten kapsamlı bir medeniyetlerarası yakınlaşma için asya toplumlarında bu tutumların ve olumsuz etkilerinin aşılması için uygulama projeleri geliştirilmesinin imkanını tartışmaya açmaktadır.

**

Personalism and Postmodernism in the Contemporary World

Çağdaş Dünyada Personalizm ve Postmodernizm

Prof. Dr.Veli URHAN

Gazi University
Ankara, TURKEY

veliurhan@mynet.com

Özet

Postmodernizm teriminin düşünürler tarafından ne zamandan beri ve hangi kültür alanıyla ilgili olarak kullanılmaya başlandığı konusunda farklı görüşlerle karşılaşılıyor. Thomas D. Docherty "Postmodernizm: Bir Giriş" başlıklı yazısında mimariden zoolojiye kadar neredeyse dokunmadığı tek bir düşünsel faaliyet alanının bulunmadığını kaydettiği postmodernizm hakkında "Avrupada gezinen bir hayalet" deyimini kullanmaktadır. Bu anlamda *belirsizlik* terimi ile yakından ilişkili bulunan postmodernizmi belirli bir şekilde tanımlamak kolay görünmüyor. Bununla birlikte, modernliğin bilimsellik, pozitivizm, ulus devlet, endüstriyalizm, kapitalizm, demokrasi, laiklik, teknoloji, bürokrasi ve uzmanlaşma gibi temel parametrelerini sorgulamasının yanısıra,

postmodernizmin belirsizliğe, parçalılığa, farklılığa, etnikliğe, alt kültürlere, çoğulculuğa, yerelliğe, özgünlüğe ayrıcalık tanıyan bir hareket olduğu söylenebilir. Postmodernizm kavramını felsefe, siyaset ve sosyal teori tartışmalarına sokan Lyotard'a göre, bu kavram günümüz Batı medeniyetinin genel bir durumuna, yani “büyük meşrulaştırma anlatıları”nın artık inandırıcı olmadığına dikkat çekmektedir. Günümüzde modernliğin getirdiği bir takım sıkıntıların bulunduğu kuşku yoktur. Gelişmiş Batı toplumlarının sosyal bilimcilerinin pek çoğunun, modernizmden kaynaklanan ve büyük bir kısmının da özellikle yok olmaya yüz tutmuş değerler dünyasıyla ilgili bulunan sıkıntı ve sorunlar karşısındaki endişelerini dile getirmeye başladıkları, modernizme yönelttikleri eleştirilerinden anlaşılıyor. Lyotard, Baudrillard, Jameson, Foucault gibi modernizmi eleştirenler, gelişmiş Batı toplumlarındaki modernliğin artık bir dönüşümün eşiğinde bulunduğunu, modernlikten bir kopuşun başladığını ve postmodernist bir döneme girildiğini öne sürerler. Kişiliğin beslendiği kaynağın tümüyle değerler dünyasına bağlı olduğunda, değerler dünyasının da bir yanıla insanı aşkın bir yanıla da insanda içkin olduğunda kuşku yoktur.

Aydınlanma hareketiyle birlikte kendini göstermeye başlamış bulunan modernizmin belirlediği kişiliğe ilişkin olan değerler dünyasının merkezine, bu değerlerin üreticisi olarak insanın yine kendisinin yerleştirilmesi çabasının ne ölçüde başarılı olduğu tartışılabilir. İdeler teorisinin mimarı olan Platon'un değerler konusundaki düşüncesi göz önüne alınırsa, modernizmin özünde bulunan, bu değerlerin dünyevileştirilmesi çabasının, şimdiye kadar olduğu gibi gelecekte de, başarıya ulaşabileceğini söylemek kolay görünmüyor. İnsanın *kişi* olarak varlığının devam etmesini ve tinsel bakımdan yücelmesini, dolayısıyla ahlak ölçülerine uygun bir toplumsal düzenin gerçekleşmesini sağlayan sözkonusu değerler insan olsa da olmasa da var olmaya devam ederler. Bu anlamda, insanı aşkın olan sözkonusu değerler dünyası, *değer* kavramıyla ifade edilebilecek olan şeylerin tümünü eksiklik değil de yetkinlik planında kendinde toplayan bir Aşkın'ın yani Tanrı'nın varlığını zorunlu kılar. Tanrı olmadan değerlerin aşkınlığından söz etmek pek kolay görünmüyor.

**

The Shifting of Economic Power towards Asia

Prof. Dr .Vildan SERİN
Fatih University
Istanbul, TURKEY

vserin@ fatih.edu.tr

Prof. Dr . Bülent GÖKAY
Keele University
Stoke on Trent, UK

b.gokay@intr.keele.ac.uk

Abstract

With indications of economic trouble brewing in the first months of 2008, the last months of 2008 finally saw the beginning of what is being called the worst financial crisis since the Great Depression of 1929. The current crisis is causing profound financial change around the world. In fact, the economic power of the world is likely to shift from the advanced Western countries to the East Asian countries. Thus, in this paper, first, the role East Asia is playing and can play given its trade and current account surpluses will be discussed. Second, the lending activities of the Asian Development bank (ADB), whose share holders are mostly from the region, will be analyzed. Finally, what the future holds for the East Asian economies will be predicted. Will they become the leading players in restoring health to the global economy?

**

Distortion, Communication and Depth Hermeneutic

Vincent Yohanes Jolasa
University of Indonesia
Depok, INDONESIA

Abstract

There are many ways to answer to the question on how can we deal with the distortion of communication in a pluralistic world? Habermas's early ideas on a "systematically distorted communication" have been one of significant embryonic compound of critical insights for an ideal society modelled out according to the ideal of a "communicative paradigm." Linking the ideal of communication to the reality of a systematically distorted communication as a 'social pathos' Habermas encourages us to delve deeper into the roots and pave a strategic way out of the domination and socio-political and psychological blockages. Entering in the process of theorizing and searching for the elegant philosophical way out means engage and partakes in an open-ended-and-challenging agenda of all. There the solidarity towards civilizations is needed and even a must. It is not only a matter of finding out the suitable social critique, here, but, it is, and maybe the most crucial, the matter of not escaping from the process of critical reflection and, at the same time, actively involve in predictably controversial discourses and debates on the process of its materialisation and implementations. Since the art of constructing a suitably way means that we involves in the process of hermeneutics, it requires us to delve into a hermeneutical interplay, including considering a depth hermeneutic, that could reveal the *thick* and the *thin* of the 'linguistic paradigm' in the real praxis, understood as a constructive critique of 'our' socio-political communication within a pluralistic world for a better world.

**

Sufism Parodied in Orhan Pamuk's *the New Life*

Prof. Dr. Visam MANSUR
Fatih University
Istanbul, TURKEY

vmansur@fatih.edu.tr

Abstract

Orhan Pamuk, a Nobel Prize winner and a contemporary Turkish novelist, engages his readers and fictitious characters in a book within a book that not only defies reading in the critical sense, but also changes the fictitious readers' lives and perspectives on life. In *The New Life*, Osman, one of the main characters who happen to read the fictitious book in the novel, asserts that the book has such "a powerful influence that the light surging from the pages illuminated my face, its incandescence dazzled my intellect but also endowed it with brilliant lucidity. This is the kind of light within which I could recast myself; I could lose my way in this light; I already sensed in the light the shadows of an existence I had yet to know and embrace". In this paper, I want to argue that Pamuk in his novel parodies the Sufi experience and renders its main components and tenets hollow in a postmodern Turkish context replete with bizarre road accidents and surrealistic encounters. Elements basic to Sufism such as the essentiality of teacher-disciple connectivity, servitude, the mystic annihilation "*Fena*", and the journey, among others, are conspicuously employed by Pamuk in the narrative to approximate Osman's experience to that of a Sufi *Dervish*. However, Osman's unorthodox behavior and his poignant realization that the spirit he was after is nothing but an image of an illustrious

vamp derived from some Hollywood movies makes us ponder about Pamuk's representation of Sufism. The paper essentially will shed light on the dialectical relationship between the narrative, Islamic spiritualism and ideology in postmodern secular Turkey.

**

A Proposal for a Masonic Approach to Religious Beliefs

Prof. Dr. Yasuhito ISHII
Chikushi Jogakuen University
Dazaifu, JAPAN

yishii@chikushi-u.ac.jp

Abstract

When the 2nd ICAPA was held in Busan, Korea, I attended the memorial service at the UN cemetery for the deceased international soldiers who were killed in the Korean war. The service was conducted by a Turkish member of the Association, as I understand, with verses recited from the Koran. It was a beautiful service in several senses: of course, it was a beautiful afternoon and the Koranic recitation was beautiful, but mostly it was beautiful because Muslims, Christians, Buddhists and Shintoists all prayed together side by side. This experience moved me and made me wish that this would be possible everywhere in the world anytime.

Coming from a country where Shinto/Shintoism, Buddhism, Christianity and Islam (in the order of the number of believers in Japan) all coexist peacefully, the writer wonders if such a harmonious situation could prevail in the world. In thinking about religious coexistence and tolerance, one motto I thought about was the Masonic principle concerning religious beliefs: the members are required to respect each other's religious belief. I am not referring to their general belief system or secret ceremonies or practices here, but simply to this one line of principle concerning religious beliefs. If people can do the same as Masons do with regard to religious beliefs, the world would be a better and more agreeable place.

Of course, one would argue that Masons have agreed to be bound by this principle by joining the society, whereas people in general have not, being simply born into each society. However, if one considers the ever-increasing globalization and international transactions, the steadily increasing world population which makes the world smaller and smaller, the recent scientific findings in genetic anthropology that indicate that all the people of the world are descended from a group of people from Africa, he/she would realize that all the people in the world are brothers and sisters in the true sense of the term and that we are all in this together. We are all members of the world community. If we truly realize this, we could pragmatically adopt a Masonic approach towards beliefs and put aside differences between religious traditions and work together for the common cause of building a better world for tomorrow.

References will be made to instances in which Japanese Buddhist monks respect(ed) Shinto deities as examples of inter-religious courtesy, to the writer's own religious experiences, and to recent genetic anthropological studies.

**

Korea Miracle 2

Prof. Dr. Yong YOON
Director of Korean Solidarity for Anti-Corruption
Korea University, Seoul, KOREA

badkiller@hanafos.com

Abstract

I am about to tell you a story about a revered, South Korean, national hero, Park, Chung Hee, the former President of Korea. He was an Army General, who took power by a military junta. He was a man of miracles, a national hero, and the father of South Korea. Let me tell you how he changed the country. The Korean GDP was USD\$350 in 1970. 43 years later, it's now USD\$22,000. 63 times better. Without him this could never have been possible. Before, Korea was ranked 220th in GNP out of 250 countries, way at the bottom. Now it's ranked 13th. Isn't he a miracle man? Without him I would never have been able to be here. We were too poor to think about going abroad. I think it's the same for most of Korean participants here, we're all in the same boat. Let me tell you all about how Park made a tiny country rise up, becoming the 13th power of the world, from being one of the absolute poorest. Let me tell you what happened to South Korea before the coup d'eta that established him into presidency on May 16, 1960. This is the theme which I will develop in my paper.

**

The Tradition of Ambiguous Discourse in Classical Culture and Poetry

Klasik Kültürde ve Şiirde Örtülü Söyleme Geleneği

Assoc. Prof. Dr. Yusuf Çetindağ
Fatih University
Istanbul, TURKEY

ycetindag@fatih.edu.tr

Özet

Klasik kültürde, şiirden güzel sanatlara kadar, birçok sanat dalında anlatılmak istenen düşünce ya da duygu doğrudan söylenmez, eserin içine çeşitli şekillerde ve seviyelerde gizlenirdi. Buna kısaca “örtülü söyleme geleneği” de diyebiliriz. Meseleye şiir açısından bakılınca bu üslubun temelinde öncelikle Kur’ân’ın, ardından da tasavvufun etkili olduğu söylenebilir. Özellikle de tasavvufun, Klasik şiirin örtülü konuşmasında ve kendine ait bir “üst-dil” oluşturmasında büyük katkılar sağladığı görülmektedir. Biz bu yazımızda Klasik şiirde zamanla ortaya çıkan bu söyleyiş biçiminin sebepleri ve dolayısıyla da gelişimi üzerinde durmaya çalıştık. Bu arada yeri geldikçe bazı büyük şair, mutasavvıf ve tezkirecinin de konuya yaklaşımını aktarmaya çalıştık.